Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul X Seria II-a Nr. 1504 | 4 PAGINI — 20 BANI | Joi 25 februarie 1954

Un moment mare în viața de utemist

In întreaga țară se desfășoară adunările de dări de seamă și alegeri ale organizațiilor U.T.M. In aceste adunări, întreaga muncă a organizației este supusă unei analize profunde.

O importanță deosebită pentru desfășurarea adunărilor de alegeri o au dările de seamă. Dacă darea de seamă e bine întocmită și reușește să dea o imagine clară a activității organizației de bază respective în lumina sarcinilor puse în fața tineretului de plenara lărgită a C.C. al P.M.R. din august 1953 și plenara X-a a C.C. al U.T.M., dacă reușește să tragă concluzii juste din lipsurile avute și să indice sarcinile de viitor, ea dă prilejul unor discuții interesante, pline de conținut.

Dările de seamă — oglindă a activității organizației

La redacția ziarului nostru sosesc zilnic zeci de scrisori din care reese că organizațiile de bază U. T. M. îndrumate și ajutate de către organizațiile de partid, au reușit să antreneze pe utemiști și tineri la o intensă activitate politică pentru îndeplinirea programului de măsuri economice elaborat de partid. Acum cîtva timp am primit o scrisoare a tovarășului Ilinca Mircea de la I.P.R.O.F.I.L. din Rîmnicu Vîlcea care ne scrie că în darea de seamă prezentată de comitet adunării de alegeri s-a vorbit mult despre succesele obținute de utemiștii și tinerii din întreprinderea lor în întîmpinarea alegerii organelor conducătoare U.T.M.

De asemenea darea de seamă — scrie tov. Ilinca — a arătat că numeroși tineri ca Dima Paula, Moșoiu Gheorghe, Dragomir Rodica și alții, au fost primiți în U.T.M. pentrucă și-au exprimat această dorință și au dovedit că merită această cinste. Tot în cinstea alegerilor a fost organizată o zi record in care utemiștii Niculescu Ion, Ene Constantin, Popescu Maria și alții au obținut importante depășiri de normă.

Zilele trecute am primit o altă scrisoare de la un corespondent voluntar din Tîrnăveni. Din ea reese că darea de seamă prezentată în adunarea de alegeri a organizației de bază U.T.M. de la sfatul popular din Tîrnăveni, a oglindit în mare parte munca depusă de funcționarii utemiști în direcția colectărilor și achizițiilor de animale, cum și în alte domenii de activitate.

Darea de seamă a arătat că și datorită muncii utemiștilor din această organizație de bază comunele Sona, Mica, Sămnicăuș, Cetatea de bază și Idrifaia, sînt fruntașe la colectări și la contractări de animale. Darea de seamă prezentată a avut însă — așa cum reese din scrisoare — și unele lipsuri. Ea nu a reușit să arate care a fost munca politică dusă de organizația de bază, iar în loc ca în încheiere să indice căile concrete de lichidare a lipsurilor și de îmbunătățire a muncii, ea a făcut doar cîteva propuneri generale, valabile pentru oricare organizație de bază.

Cuvîntul utemiștilor

O trăsătură caracteristică a adunărilor de dări de seamă și a alegerii noilor organe conducătoare U.T.M., este critica și autocritica principială. In discuțiile lor, utemiștii acordă o serioasă atenție lipsurilor din munca conducătorilor utemiști, convinși fiind ca prin aceasta ei contribuie la îmbunătățirea muncii și ajută noului organ pe care îl aleg. In unele scrisori primite, utemiștii au criticat comitetele U.T.M. pentru slaba conducere a organizațiilor de bază U.T.M., pentru lipsă de legătură permanentă cu masa utemiștilor și a tinerilor, pentru lipsă de operativitate și inițiativă în muncă, cum și pentru exemplul prost pe care unii membri ai comitetelor U.T.M. l-au dat utemiștilor. Corespondenta voluntară Coroma Adela din satul Brăiești, raionul Dorohoi, ne-a informat că în adunarea generală de alegeri care a avut loc de curînd, utemiștii au criticat cu curaj lipsurile vechiului comitet. Utemiștii au arătat că vechiul comitet U.T.M. nu s-a preocupat cu seriozitate de învățămîntul politic, de ținerea la timp a adunărilor generale etc. Utemistul Ailenei Vasile — ne scrie corespondenta — a criticat pe tovarășa Nistor Maria, fosta secretară a organizației de bază, care în cîteva rînduri a respins critica de jos. Utemiștii care au luat cuvîntul au cerut membrilor noului comitet ca învățînd din criticile făcute să creeze condiții ca utemiștii să poată critica cu curaj lipsurile ivite în munca lor.

In unele scrisori, tinerii arată că în adunările generale de alegeri, utemiștii nu se sfiesc să facă critici juste, constructive comitetelor raionale și orășenești U.T.M. care nu au ajutat în permanență munca organizațiilor de bază, sau folosesc unele metode învechite de muncă. Despre această problemă ne-au scris utemiștii G. Ivănescu, elev la școala medie tehnică de mecanică din Pitești, Cazacu Gavril, muncitor la fabrica de cherestea din Sucevița și alții.

Noii aleși

Succesul adunărilor generale de alegeri depinde într-o mare măsură de felul în care utemiștii știu să aleagă în organele conducătoare pe acei utemiști care vor putea să facă față răspunderii mari ce le revin. In fruntea organizațiilor de bază, trebuiesc aleși utemiștii cei mai buni, care au dovedit prin fapte devotamentul lor față de partid și hotărîrea lor de a aplica în viață politica partidului, fruntași în producție, utemiști care dovedesc vigilență față de dușman, și se bucură de autoritate și prestigiu în rîndul tineretului. Utemista Ioniță Ioana, dela S.M.T. Bujoru, regiunea Galați, ne a scris într-o corespondență în cuvinte simple dar convingătoare, că în fruntea organizației de bază din stațiune au fost aleși utemiștii cei mai buni care vor ști să facă față cu succes sarcinilor încredințate. Utemistul Tăutu Dumitru — arată corespondenta — este un tînăr fruntaș pe stațiune, iubit și apreciat de noi pentru conștiinciozitatea lui în muncă. Și la fel ca el mai sînt și utemiștii Tocaru Radu, Coroma Valeriu și Chelu Filofteia cărora le-am acordat încrederea noastră alegîndu-i în noul comitet.

Despre utemiștii aleși în fruntea organizațiilor lor de bază U.T.M., au scris ziarului și tinerii Budritan Andrei din gospodăria agricolă colectivă Calacea, raionul Timișoara, Răducanu Vasile din comuna Colțea, raionul Filimon Sîrbu și mulți alții.

*

Din scrisorile primite reese că alegerea organelor conducătoare U.T.M. a ridicat în munci de răspundere numeroși tineri buni, capabili și dornici de muncă, dar unii din ei sînt lipsiți de experiența și priceperea de a conduce. De aceea comitetele raionale și orășenești U.T.M. au sarcina de mare însemnătate de a munci din prima zi cu noile organe utemiste, de a exercita un control permanent și eficace asupra activității lor, de a le crește cu grijă și ajuta ca să devină buni conducători ai organizațiilor de bază U.T.M.

Să cultivăm cartofi, legume și zarzavaturi pe loturile individuale

Ca și hotărîrea precedentă a Consiliului de Miniștri al R.P.R. cu privire la îmbunătățirea sistemului de contractare a legumelor, semințelor de legume, fructelor și strugurilor de masă, hotarîrea recentă a Consiliului de Miniștri al R.P.R. și a C.C. al P.M.R. cu privire la extinderea și îmbunătățirea cultivării de cartofi, legume și zarzavaturi pe loturi individuale de către muncitori și funcționari în orașe și centre industriale — are o deosebită însemnătate pentru aprovizionarea oamenilor muncii cu cartofi, legume și zarzavaturi.

Măsurile luate de partid și guvern pentru ridicarea producției de legume, fructe și zarzavaturi se încadrează în programul de măsuri elaborate de plenara lărgită a C.C. al P.M.R. din 19—20 august 1953, în vederea dezvoltării continue a economiei naționale și a ridicării simțitoare a nivelului de trai al celor ce muncesc.

Prin hotărîrea recentă, muncitorilor și funcționarilor li se creează posibilități largi în vederea cultivării terenurilor virane cu legume și zarzavaturi pentru necesitățile lor proprii. Cultivarea acestor terenuri cu cartofi, legume și zarzavaturi va duce la un belșug de legume și zarzavaturi în orașele și centrele industriale.

Hotărîrea arată o seamă de realizări pe tărîmul folosirii acestor terenuri. Muncitorii și funcționarii din orașele și centrele industriale care au lucrat bine loturile pe care le-au primit în folosință au reușit să obțină asemenea cantități de legume și zarzavaturi încît și-au asigurat în mare măsură, iar unii chiar în întregime nevoile de consum din producția lor proprie.

Așa de pildă, unii muncitori de la întreprinderea „Filimon Sîrbu" din București, au reușit să pună în valoare, prin munca lor, un teren degradat de pe care s-au strîns mari cantități de legume ce au contribuit în mod simțitor la aprovizionarea familiilor lor. Deasemeni, — mai subliniază hotărîrea — muncitorii și funcționarii de la C.F.R. Satu-Mare, regiunea Baia Mare, au obținut în medie pe 61 loturi a 200 m.p. cîte 2.000 kg. cartofi, 50 kg. varză și alte legume. La fel muncitorul Mihai Niculae de la uzinele „23 August" din București, a obținut pe un lot de 300 m.p. o producție de peste 800 kg. legume din care 200 kg. roșii, 120 kg. varză de vară, 200 kg. varza de toamnă și alte produse.

Exemplele de mai sus dovedesc preocuparea oamenilor muncii de a folosi toate posibilitățile locale pentru îmbelșugarea vieții lor prin mijloace mai puțin costisitoare dar care fac însemnate economii bugetului familiei. Sprijinirea de către sfaturile populare a muncitorilor și funcționarilor care cultivă asemenea loturi sau terenuri propri, trebue să continue și pe mai departe cu mai multă perseverență din partea acestora. Să nu se considere ca o campanie ocazională, ci să fie o permanentă preocupare din partea organelor de stat repartizarea acestor terenuri nefolosite muncitorilor și funcționarilor spre cultivarea lor cu cartofi, legume și zarzavaturi.

Cu toate că sunt multe asemenea exemple de muncitori și funcționari care au luat spre cultivare și folosire loturi de pămînt, recenta hotărîre subliniază că sînt insuficient folosite toate terenurile virane față de posibilitățile care există, față de cerințele oamenilor muncii de a folosi aceste terenuri, de a se bucura de avantajele muncii lor rodnice.

In atenția sfaturilor populare, în a căror sarcină stă aprovizionarea orașelor și centrelor industriale, n-a fost și acest mijloc de a contribui la sporirea culturilor de legume. Ele n-au dus o muncă sistematică pentru identificarea și repartizarea loturilor de pămînt nefolosit, au lăsat ca această treabă să meargă dela sine.

Așa se explică faptul că sînt aproape 35.000 ha. de pămînt nefolosit și care ar fi adus însemnate cantități de legume și fructe.

Nici din partea organelor și organizațiilor de bază U.T.M. n-a fost o preocupare permanentă de a antrena utemiștii și tineretul pentru a cultiva cu legume și zarzavaturi loturile de pămînt nefolosite. Deși în toamna aceasta unele organe și organizații de bază au pornit o acțiune de sprijinire a comitetelor executive ale sfaturilor populare de a identifica terenurile virane și a le folosi în acest scop, ele n-au continuat pînă la capăt. In multe raioane ale regiunii București de abia cînd a căzut prima zăpadă a început acțiunea de identificare a locurilor virane cu toate că această acțiune ar fi trebuit întreprinsă cu multă vreme înainte. La fel și în regiunea Cluj această acțiune de identificare a început cu întîrziere mare.

In multe orașe și centre industriale terenurile repartizate muncitorilor și funcționarilor au fost folosite sau cultivate în alte scopuri. Așa a fost de pildă în regiunea Galați unde terenurile destinate cartofilor și legumelor au fost cultivate cu alte plante.

Dacă multora dintre muncitorii și funcționarii dornici să muncească aceste terenuri li s-au încredințat loturi de pămînt spre folosire nu li s-au acordat însă tuturora sprijinul necesar. Multe întreprinderi și instituții puteau să confecționeze din deșeuri sau să procure prin contra-plată unelte sau semințe pentru legume și cartofi. Din partea conducerilor administrative ale instituțiilor precum și ale comitetelor sindicale nu a fost o preocupare în ceea ce privește stimularea interesului muncitorilor și funcționarilor. Nu s-au interesat cum îngrijesc aceștia culturile și mai cu seamă nu au popularizat rezultatele bune obținute pentru a constitui un imbold și pentru ceilalți muncitori și funcționari.

Pentru curmarea acestor lipsuri, pentru a încuraja și sprijini inițiativele și priceperea muncitorilor și funcționarilor de a folosi loturile de pămînt puse la dispoziția acestora Partidul și Guvernul prin Hotarîrea publicată în ziarele de eri vin cu o serie de măsuri importante. Ca o primă problemă Hotărîrea obligă întreprinderile, instituțiile, organizațiile economice și de stat, precum și cooperatiste care posedă terenuri virane și necultivate în jurul orașului București sau alte orașe și centre industriale, de a le repartiza muncitorilor și funcționarilor pentru a le cultiva cu cartofi, fasole, roșii și alte legume. De asemenea, întreprinderile și instituțiile care nu au asemenea terenuri sau dispun de suprafețe neîndestulătoare, vor putea solicita comitetelor executive repartizarea de terenuri virane, necultivate. Muncitorii și funcționarii care vor lua spre cultivare aceste terenuri cu cartofi și legume se vor putea bucura de avantagiile care le vor obține. Hotărîrea prevede că aceste terenuri date spre folosință pentru mai mulți ani vor fi scutite de orice impozite.

Pentru a veni în sprijinul cultivatorilor gospodăriile de stat din apropierea orașelor și centrelor industriale vor procura la cerere răsaduri și cuburi nutritive.

Hotărîrea mai prevede printre altele, sarcini pentru comitetele executive ale sfaturilor populare privind identificarea mai operativă a acestor terenuri precum și repartizarea lor întreprinderilor, instituțiilor și organizațiilor economice pentru a fi repartizate muncitorilor și funcționarilor spre cultivare.

Deasemeni conducerile întreprinderilor sînt obligate să dea la cerere, contra cost, celor care iau loturi spre folosire, inventarul mic de grădinărie.

In vederea confecționării acestui inventar din mijloace locale prin folosirea deșeurilor, un rol însemnat îl au secțiile producătoare de bunuri de larg consum din fabrici în cadrul cărora și utemiștii vor putea da un prețios aport. Organizațiile de bază U.T.M. pot întreprinde adevărate acțiuni după orele de producție, pentru confecționarea inventarului mic de grădinărie și pentru darea lui în folosință muncitorilor, funcționarilor, cultivatori de legume și zarzavaturi.

In sprijinul muncitorilor și funcționarilor care iau spre folosire terenuri virane în afara orașelor, Hotărîrea arată ca se vor acorda reduceri de 50 la sută pe C.F.R. și la autobuzele care fac curse între oraș și comunele învecinate.

Hotărîrea recentă trebue să constitue un stimulent pentru cultivatori, în vederea folosirii acestor terenuri cu pricepere și chibzuință.

In munca de folosire integrală a tuturor terenurilor cultivabile și nefolosite în trecut un aport însemnat pot să-l dea inginerii agronomi ale căror sfaturi, vor ajuta mult cultivatorilor pentru sporirea cantităților de legume și zarzavaturi de pe terenurile lor.

Este de datoria tineretului și a utemiștilor să se alăture cu tot elanul acestei acțiuni de masă. Organizațiile de bază U.T.M. din orașele și centrele industriale să ducă o temeinică muncă politică de lămurire și popularizare a recentei Hotărîri în rîndurile utemiștilor și tineretului. Folosirea tuturor mijloacelor de popularizare, prelucrarea în adunări a Hotărîrii, discuții în colectiv, afișarea ei etc., sînt însemnate mijloace care vor contribui la mobilizarea tineretului. Utemiștii și tinerii au datoria de a-și lămuri părinții să ia spre cultivare loturi de pămînt, de a fi în fruntea acestei acțiuni. Organizațiile de bază U.T.M. din cadrul organelor economice de stat, cooperatiste precum și al sfaturilor populare au datoria să lupte pentru respectarea întocmai a măsurilor prevăzute în Hotărîre privind ajutorul ce trebuie acordat muncitorilor și funcționarilor la cultivarea de cartofi, legume și zarzavaturi. In acest sens, comitetele raionale și orășenești vor trebui să îndrume serios organizațiile de bază U.T.M. din centrele muncitorești în vederea participării active a acestora la identificarea, repartizarea terenurilor și mai cu seamă la lucrările care se vor efectua în grădinile sau pe terenurile uzinei, instituției lor etc.

Utemiști și tineri! Să luptăm cu tot avîntul pentru folosirea integrală a terenurilor virane, pentru sporirea culturii de cartofi, legume și zarzavaturi în vederea aprovizionării oamenilor muncii dela orașe și din centrele industriale.

Delegația Partidului Muncitoresc Romîn la Congresul Partidului Comunist din Bulgaria

Azi încep la Sofia lucrările celui de al 6-lea Congres al Partidului Comunist din Bulgaria.

Delegația Partidului Muncitoresc Romîn la Congresul Partidului Comunist din Bulgaria este formată din tovarășii C. Pîrvulescu, membru în biroul politic al C.C. al P.M.R., D. Coliu, membru supleant în biroul politic al C.C. al P.M.R., prim secretar al Comitetului Regional București al P.M.R. și Elena Voicu, muncitoare fruntașe de la fabrica „Pavel Tcacenco" din București.

(Agerpres)

De pe cuprinsul patriei

* *

Cu ajutorul metodelor sovietice

Constructorii de mașini și utilaj greu dela uzinele metalurgice „Progresul" din Brăila au înțeles ca folosirea în procesul de producție a metodelor înaintate de lucru, constituie mijlocul principal pentru obținerea unei producții și productivități înalte. Peste 50 de strunguri din sectorul mecanică grea și ușoară lucrează acum după metodele Kolesov și Rijkov.

Folosind aceste metode, strungarul fruntaș Constantin Burlacu a reușit să reducă timpul de strunjire a tamburilor escavatoarelor dela 12 ore, timp necesar înainte la strunjirea acestei piese, la 4 ore. Și celelalte piese, cum ar fi fuzetele dela gredere, sînt executate acum, ca urmare a folosirii metodelor Kolesov și Rijkov, în 30 de minute în loc de două ore și jumătate.

Rezultate frumoase obțin și alți strungari care lucrează după aceste metode. La ebosarea axelor de escavator strungarul Gh. Bratu reușește să execute patru axe, în loc de două cît executa înainte. Strungarul Răducan Ionescu execută acum strunjirea tamburilor dela troliu în numai 7 ore, în loc de 16, timp ce era folosit la executarea acestei operații înainte de a fi introdusă metoda de tăiere intensivă a metalelor.

Folosirea metodelor Kolesov și Rijkov au ajutat pe muncitorii strungari dela uzinele „Progresul" să îmbunătățească simțitor calitatea pieselor strunjite.

In sprijinul campaniei agricole de primăvară

Printre întreprinderile din Capitală care sprijină din plin campania agricolă de primăvară sînt și uzinele „21 Decembrie". Muncitorii de aici execută piese de schimb pentru tractoare I.A.R. Se fabrică discurile ferodourilor, șaibe de antrenare, rondele speciale, șuruburi melc, căpăcele și alte piese.

Planul de producție pe trimestrul I al pieselor de schimb a fost realizat pînă în prezent în proporție de 90 la sută. Un aport deosebit la obținerea acestui succes l-au adus matrițierii din brigada fruntașă în întrecerea socialistă „Steagul Roșu", condusă de Ion Iacob, strungarii Anghel Metaxa, fruntaș în întrecerea socialistă și Mircea Borobeica, care își depășește normele zilnice, în medie, cu 50 și 30 la sută, precum și tehnicianul Gheorghe Gocea.

O contribuție de seamă la creșterea productivității muncii și îmbunătățirea calității șuruburilor melc a adus-o inițiativa maistrului frezor Ion Marin. Prin înlocuirea frezei deget, cu care se frezau șuruburile melc, cu freza circulară, s-a obținut o creștere a productivității muncii cu 40 la sută și o îmbunătățire a calității pieselor frezate.

La propunerea muncitorului Gheorghe R. Gheorghe s-au recondiționat o serie de bacuri vechi cu ajutorul cărora s-au filetat pînă acum din deșeuri peste 30.000 de șuruburi.

(Agerpres)

Au construit un grajd

Un factor important de care depinde în mare măsură producția și sănătatea vitelor îl constituie adăpostirea lor în perioada de iarnă.

De aceea, conducerea gospodăriei agricole colective din comuna Cezieni raionul Caracal a construit din timp un grajd pentru 45 de vite, a înmagazinat cantitatea de furaje necesară pe tot anul și a însilozat peste 15 tone de porumb murat, necesar întreținerii vitelor de muncă.

Aceste măsuri au contribuit la obținerea de fătări fără nici o pierdere în ferma gospodăriei ce are 250 de oi.

Datorită măsurilor tehnico-organizatorice

GALAȚI (dela corespondentul nostru Iancu Trifan).

In lupta pentru îndeplinirea planului de producție pe acest an în atenția colectivului dela întreprinderea metalurgică „Dunărea" din Brăila, se află luarea de noi măsuri tehnico-organizatorice. Astfel, în decursul lunii ianuarie la secția laminoare au fost puse în funcțiune rolele pentru transportarea laminorului. Acest lucru a făcut posibil înlocuirea muncii a celor 20 de muncitori laminoriști, și totodată a dus la asigurarea protecției muncii. Pentru transportul lăzilor de cuie tot în luna ianuarie a fost pus în funcțiune un transportor. Datorită măsurilor tehnico-organizatorice pe care le-a luat conducerea administrativă, muncitorii tineri și vîrstnici au reușit ca sarcinile de plan pe luna ianuarie să le îndeplinească în proporție de 100 la sută. In luna februarie deși au existat unele greutăți provocate de viscol, muncitorii tineri și vîrstnici, în ciuda acestui fapt, au reușit să-și depășească planul. De exemplu la secțiile laminoare și lanțuri în aceste zile sarcinile de plan au fost depășite în proporție de 12—16 la sută. In fruntea luptei pentru obținerea acestor rezultate se află utemiștii laminoriști Tibichi Aurel, Biriș Ilie precum și tinerii Stoica Ștefana, Otu Elefterie și alții.

Fruntașii cooperativei

In majoritatea secțiilor cooperativei meșteșugărești „Lemn și Mobilă" din Cluj s-a început confecționarea unor noi mărfuri de larg consum. Astfel, la secția strungărie în lemn s-a început fabricarea în serie a leagănelor pentru copii, precum și a diferitelor jucării. In același timp, cooperatorii de la secția tîmplărie au început producerea unor noi tipuri de cărucioare pentru copii. Din inițiativa fruntașilor în întrecerea socialistă, Adalbert Graț și Stanchi Geza, la secția creioane automate se fabrică la un preț de cost redus, creioane galvanizate. Pentru buna organizare a muncii și folosirea metodelor sovietice s-au evidențiat fruntașii în întrecerea socialistă Ioan Chiș, Ana Toth, Adalbert Graț și alții care realizează zilnic cîte patru norme.

Prin aplicarea sistemului de consum normat, precum și extinderii metodei sovietice Lidia Korabelnikova, muncitorii secției tapițerie au obținut o economie de materiale de 10.000 lei. La realizarea acestei economii au contribuit Iuliu Rați, Iuliu Kaizer și Elisabeta Boroș, care și-au realizat sarcinile de plan pe luna ianuarie în proporție de 130 la sută.

Cadre calificate pentru industria electro-tehnică

Pentru creșterea producției și productivității muncii, conducerile întreprinderilor din sectorul industriei electrotehnice acordă o atenție deosebită ridicării calificării muncitorilor. Numai anul trecut, în aceste întreprinderi au fost calificați, sau și-au ridicat calificarea, prin diverse forme de învățămînt 1.656 de muncitori.

După metoda Kotlear au fost calificați 629 de muncitori, 982 prin cursuri de ridicare a calificării, de gradul I și II și 45 prin cursurile de maiștri. Acțiunea de calificare a muncitorilor a cuprins și un mare număr de femei. Anul trecut, în întreprinderile electrotehnice s-au calificat și și-au ridicat calificarea mai mult de 534 de femei. Printre cei 156 de muncitori calificați anul trecut la întreprinderea „Electroceramica" din Turda multe sînt femei. Muncitoare, ca Margareta Boca, Ana Boandă dela această întreprindere au devenit astăzi fruntașe în întrecerea socialistă. Fruntași în întrecerea socialistă au devenit deasemeni și muncitorii Vasile Pașca, Ion Ciortea, Luke Kovacs și alții.

La întreprinderea „Electroputere" din Craiova, una din principalele noastre întreprinderi electrotehnice, au fost calificați anul trecut în diverse forme de învățămînt 43 de strungari.

Pentru extinderea metodelor sovietice, la întreprinderea „Electromotor" din Timișoara s-a organizat un curs special în care muncitorii au fost instruiți în vederea aplicării metodei Kolesov, de tăiere intensivă a metalelor.

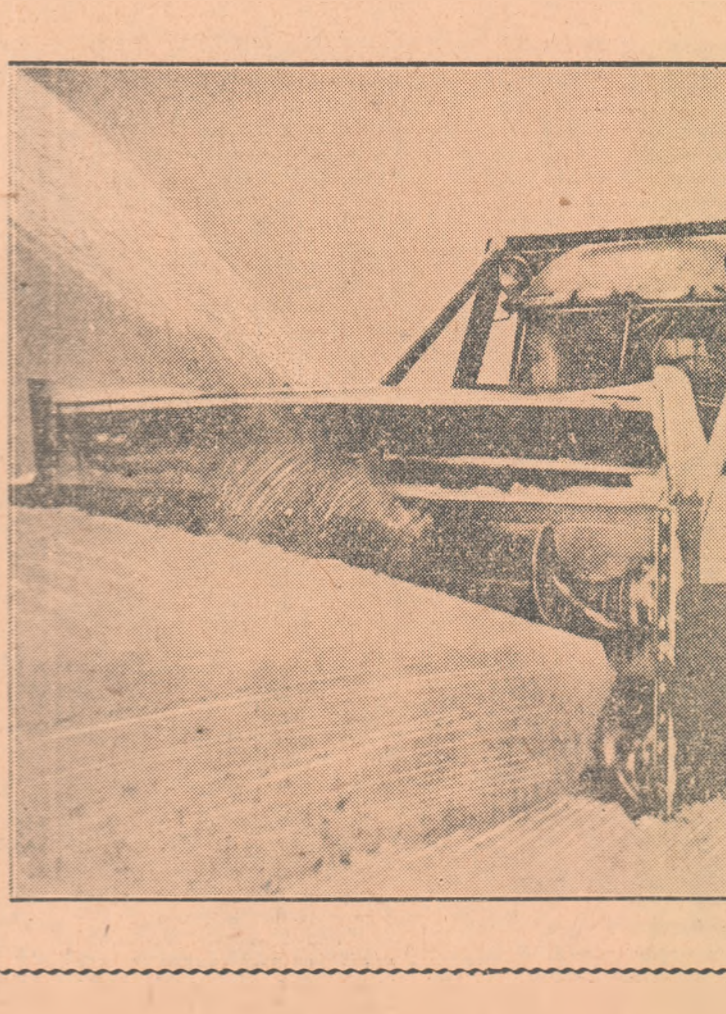
Invățînd din experiența anului trecut, conducerea Ministerului Energiei Electrice și Industriei Electrotehnice și-a propus ca în cursul acestui an să folosească forme noi în acțiunea de calificare a muncitorilor. In acest scop se va acorda o mai mare atenție calificării individuale a muncitorilor noi veniți în întreprinderi precum și pregătirii mai temeinice a fiecărui muncitor pentru meseria pe care o profesează.

COMBAINA DE ZĂPADĂ...

Miercuri 24 februarie — aeroportul Băneasa. — Drept înainte, cît poți cuprinde cu privirea, se întinde un imens ocean de zăpadă. Intr-un loc însă, ridicîndu-se deasupra troienilor, străjuește o uriașă cupolă, cu postul de observație al modernei aerogări București. Pista betonată nu se mai vede. E acoperită de un înveliș de zăpadă înalt de un metru jumătate-doi. Stratul gros de zăpadă împiedică decolarea avioanelor de transport și pasageri, care pînă de curînd asigurau legătura cu toate colțurile țării. Totul pare adormit pînă la primăvară, cînd sub razele soarelui, acoperămîntul de nea va începe să se mistue grabnic.

Deodată, la cîteva sute de metri, în apropierea unui punct mișcător, se ridică o trombă alburie. Un drum larg pe care pot trece cu ușurință două mașini, duce spre locul acela. Punctul mișcător este una din cele trei combaine de zăpadă MAZ 200, în greutate de 16,5 tone, produs al uzinelor de automobile din Minsk, sosite din Uniunea Sovietică pentru a ajuta la acțiunea de dezăpezire a Bucureștiului.

Pînă acum 10 minute se ridica în fața noastră un zid de zăpadă înalt de 1,50 metri, iar în unele locuri de aproape 2 metri, care au dispărut pe o lungime de un kilometru și mai bine. Spiralele de fier ale mașinei taie zăpada îndreptînd-o spre un puternic ventilator, care o proiectează sub forma unei pulberi fine pînă la o distanță de 50 metri.

Aceasta este tromba pe care am văzut-o din depărtare. In urma combainei rămîne un drum drept, sub care simți lovind ușor, betonul.

In curînd, peste cîteva zile — datorită ajutorului frățesc al oamenilor sovietici — avioanele își vor lua din nou zborul spre Cluj sau Oradea, spre Iași sau Constanța.

Șoferii sovietici în frunte cu conducătorul lor tehnic, Victor Tertîșnic lucrează ziua și noaptea la dezăpezirea aeroportului și a principalelor căi de comunicație din București. Ei explică cu atenție șoferilor romîni modul de funcționare al mașinei. In afară de cele trei combaine de zăpadă care lucrează la aeroportul Băneasa, alte două mașini de același tip, lucrează în oraș.

Pînă acum în afară de aeroportul Băneasa, unde lucrările de dezăpezire sînt avansate, puternicele mașini MAZ 200, au desfundat șoseaua ce duce din Piața Victoriei pînă la aeroport și șoseaua spre Mogoșoaia, precum și drumul spre Snagov.

In clișeu: Combaina de zăpadă MAZ 200 în timpul lucrului; în medalion, șoferul sovietic Victor Sergheevici Ponomariov.

Secţia noastră de învăţători — instructori de pionieri

Rîndurile organizaţiei de pionieri cresc neîncetat. In patria noastră nu există zi în care la sate şi în oraşe, să nu fie primiţi în marea familie a pionierilor, noi şi noi şcolari silitori.

Să educi aşa cum se cuvine aceste tinere vlăstare ale patriei nu este un lucru uşor. De educaţia acestora trebuie să se ocupe tineri care iubesc cu adevărat copiii, care sînt hotărîţi să nu precupeţească niciun efort în munca pentru formarea tinerei generaţii. Utemiştii cărora li se încredinţează această sarcină de cinste trebuie să primească o pregătire specială profesională, care să-i ajute în munca de viitor. Din experienţa de pînă acum ştim însă că foarte mulţi dintre instructorii care s-au izbit de greutăţile muncii educative şi n-au fost suficient înarmaţi cu cunoştinţe pentru rezolvarea acestor greutăţi, au simţit amărăciunea neîncrederii în forţele lor, sau, în unele cazuri nici n-au mai încercat să mai meargă în detaşament sau unitate. Multora dintre instructori le este încă străină convingerea că ei sînt şi educatori, chiar dacă au numai şaisprezece sau şaptesprezece ani.

Pentru a da o pregătire temeinică cadrelor care muncesc cu pionierii s-au înfiinţat pe lîngă multe şcoli pedagogice secţii speciale pentru instructori superiori de pionieri. Atunci cînd în şcoala noastră s-a creat pentru prima dată clasa de instructori superiori de pionieri, ne-am străduit să repartizăm aici numai pe acele eleve care au dorit din tot sufletul să devină instructoare de pionieri. Incă din anul I, elevele şcolii noastre au fost educate în spiritul dragostei faţă de munca cu copiii, al încrederii în forţele proprii, în talentul propriu de educatori. In felul acesta, ele au putut să se familiarizeze cu problemele educative, să-şi însuşească anumite procedee de a observa particularităţile copiilor, pentruca apoi, în anul II, să înceapă să studieze problemele pedagogice legate de munca organizaţiei de pionieri.

Faptul că atît pe Elena Constantinescu, cît şi pe Maria Stan le poţi vedea deseori în timpul liber ori asistînd la vreo adunare de detaşament, ori discutînd cu instructoarele din secţie diferite probleme ce le interesează, arată şi mai mult hotărîrea lor de a deveni instructoare de pionieri capabile să înfrîngă orice greutate li s-ar ivi în această muncă nobilă de educare a pionierilor.

★

Toţi profesorii care predăm la clasele de instructoare ne-am străduit să arătăm elevelor din aceste clase, încă din primele lecţii, că munca unui instructor de pionieri este grea şi de mare răspundere, că el trebuie să-şi însuşească o cultură cît mai vastă, pentru a trezi pionierilor curiozitatea ştiinţifică şi dorinţa de a acumula noi cunoştinţe, pentru a le dezvolta perseverenţa, dragostea de muncă şi năzuinţa de a participa activ la viaţa colectivului şcolar. De fiecare dată, în orele de curs pionieresc, eu mă străduiesc să văd în ce măsură se conturează priceperea şi deprinderile pedagogice pentru a cunoaşte copilul şi a-l educa. Dat fiind că în anul II problemele de pedagogie încep să fie studiate numai din semestrul al doilea, iar pînă atunci elevele trebuie totuşi să-şi însuşească metodele de cunoaştere a personalităţii copilului precum şi metodele de educare a acestuia, am căutat ca la lecţii să mă folosesc de cunoştinţele de psihologie pe care le au elevele.

In orele de practică pionierească, elevele se familiarizează deja pe de o parte cu tehnica desfăşurării adunărilor, pe de altă parte cu cunoaşterea îndeaproape a copilului. Observaţiile care se fac aici se desfăşoară întotdeauna după un plan pe care l-am indicat dinainte, care ţine seama de vîrsta copiilor, de particularităţile generale ale detaşamentului, particularităţile individuale ale pionierilor, dacă ei formează un colectiv unit, dacă au spirit critic, şi dacă sînt disciplinaţi în timpul adunării. Se fac apoi observaţii asupra felului în care a fost pregătită adunarea de către instructoare, despre felul cum a condus-o precum şi rezultatele obţinute.

Elevele anului II au asistat astfel la o adunare de unitate în care s-a ales noul colectiv de conducere al unităţii. Adunarea a fost condusă de colega lor din anul III, Alexe Maria. Datorită faptului că ea primise de curînd munca de instructoare superioară şi n-a reuşit să cunoască în suficientă măsură nici pionierele din unitate, nici munca ce au desfăşurat-o ele în anul trecut, adunarea a avut multe lipsuri. Din acest fapt elevele care au asistat la această adunare au ajuns la concluzia că în munca cu pionierii cunoaşterea îndeaproape a acestora şi a specificului muncii are o importanţă cît se poate de mare, iar tehnica desfăşurării adunării este determinată în mare măsură de experienţa şi priceperea instructoarei respective.

Noi ştim că adunările tematice sînt de un ajutor nemărginit în munca instructiv-educativă dintr-o şcoală. Deaceea în clasele de instructoare, la orele de practică pionierească se organizează şezători pe diferite teme, care ajută elevelor să vadă în mod practic cum trebuie să fie pregătită şi să se desfăşoare o adunare cu temă într-un detaşament de pionieri. Iată, în anul II, de pildă, elevele au pregătit o interesantă şezătoare literară cu tema „Patria mea". In afară de referatul bun al elevei Elisabeta Constantinescu şi de albumul reprezentînd vederi de pe întreg cuprinsul patriei noastre, elevele au mai prezentat diferite fragmente din operele literare ale clasicilor noştri, au mai recitat diferite poezii din volumele lui Eminescu, Coşbuc, A. Toma, Mihai Beniuc.

Şi prin această şezătoare literară organizată de anul II viitoarele instructoare de pionieri au văzut unul din nenumăratele feluri prin care pot sădi sentimentul de patriotism în inima fiecărui pionier.

★

De multe ori în secţia noastră de învăţători-instructori de pionieri, pentru a se vedea metodele şi procedeele pe care elevele le folosesc în munca unităţilor sau detaşamentelor de pionieri, organizăm discuţii între elevele anului II şi instructoarele anului IV. Inainte de vacanţă Vasilica Dacă din anul IV a fost aceea care a povestit colegelor sale din anul II despre diferitele metode folosite în munca ei de instructoare. Ea le-a arătat cum a reuşit să-şi cunoască pionierele din detaşament deşi şi-a început munca de-abia în primele zile ale pătrarului II şi, de asemenea, cum a căutat să folosească în muncă toate cunoştinţele căpătate la orele de psihologie şi pedagogie.

— Nici nu mi-a trecut prin minte — le spuse Vasilica — să întocmesc un plan de muncă, pînă cînd n-am cunoscut pe fiecare pionieră în parte şi pînă n-am aflat care sînt raporturile dintre pioniere, atitudinea lor faţă de şcoală precum şi preocupările lor extraşcolare.

Instructoarea noastră Vasilica Dacă obţine rezultate bune în detaşamentul ce i-a fost încredinţat tocmai datorită faptului că majoritatea timpului liber şi-l petrece în mijlocul pionierelor, asistînd la orele de curs şi pentrucă munceşte într-o strînsă colaborare atît cu tovarăşa profesoară Mocanu, diriginta clasei, cît şi cu părinţii pionierelor.

In urma sfatului primit dela instructoarea superioară din şcoală ea şi-a întocmit un caiet special în care îşi notează de fiecare dată problemele importante ce s-au ivit în muncă.

Adeseori, cînd am timp liber, îmi place să citesc şi să recitesc însemnările din caietul ei. „Nimeni nu-şi poate închipui ce satisfacţie mare am şi ce mulţumită sînt cînd obţin vreun rezultat frumos în munca mea de instructoare" — scria această fată într-o zi. Rîndurile citite din caietul Vasilicăi m-au făcut să mă gîndesc şi mai mult la sprijinul pe care trebue să-l dau eu, ca profesoară, elevelor mele.

★

De curînd eleva mea Elena Vigaru, instructoare de pionieri la Şcoala elementară nr. 11 mixtă, a fost pusă în faţa unui caz care i-a dat mult de gîndit atît ei, cît şi dirigintelui clasei. Este vorba de unul din pionierii clasei a şasea care n-a izbutit pînă acum să se încadreze în disciplina şcolară şi nu manifestă interes pentru nici o materie.

Elena a povestit acest caz şi colegelor din cadrul secţiei. Am analizat îndeaproape obiceiurile şi purtările pionierului din detaşamentul Elenei. Impreună cu elevele mele am ajuns la concluzia că nu se poate ca un copil care se manifestă energic în jocuri, care este activ în tot felul de năzbitii, să nu poată fi interesat către nici un domeniu de activitate.

In curînd, în urma celor discutate în şcoală, Vigaru a ajuns să cunoască mai bine pe acest pionier, să afle obiceiurile şi capriciile lui. Ea şi-a dat seama că pe el îl interesează foarte mult fenomenele cu efecte emoţionante.

Aducîndu-ne această veste în şcoală am îndrumat-o să-şi antreneze pionierul în procurarea materialului necesar unei experienţe interesante care arată cum izbucnesc vulcanii. Am indicat o experienţă cu un efect mai interesant, tocmai cu scopul de a trezi în pionierul Elenei curiozitatea ştiinţifică.

Iată ce trebuie procurat pentru experienţă: O găleată de nisip umed, o peliculă de film, sare dublă cromoamoniacală care se găseşte la orice farmacie, chibrituri şi o bucată de hîrtie pătrată din care să se poată face un con. Din nisipul umed se modelează pe o planşetă formele de relief înfăţişînd un munte vulcanic. In mijlocul conului de hîrtie se pune pelicula de film care se fixează cu cristalele de sare dublă cromoamoniacală în aşa fel încît capătul de sus al peliculei să rămînă liber. Apoi se introduce în „muntele" de nisip, şi cu un chibrit se dă foc peliculei care arzînd ajunge la sarea dublă cromoamoniacală şi izbucneşte în scîntei multicolore scoţînd un fum puternic care reprezintă lava aruncată de vulcan.

Această experienţă pe care Elena Vigaru a discutat-o şi cu profesoara de fizico-chimice din şcoala unde lucrează ca instructoare, va fi primul pas către studiul fenomenelor geografice şi sîntem sigure că la pionierul din detaşamentul ei se va trezi o preocupare nouă, pozitivă.

★

In şcoala noastră se acordă o deosebită atenţie pregătirii temeinice a instructoarelor de pionieri. Atitudinea serioasă faţă de studiu se educă în cadrul tuturor obiectelor de învăţămînt, printr-un control permanent şi prin aprecierea din partea profesorilor nu numai a rezultatelor muncii, ci şi a felului în care elevele muncesc. Diriginta clasei anului II care urmăreşte în permanenţă cu exigenţă munca elevelor şi comportarea lor atît în timpul orelor de clasă, cît şi în cadrul activităţii în afară de şcoală, este apreciată mult de către noi toţi.

In afară de consiliile pedagogice, cei care predăm la clasele de instructoare ne strîngem dese ori şi discutăm despre activitatea ce o desfăşoară elevele atît în cadrul secţiei, cît şi în detaşamentul şi unităţile de pionieri care le-au fost încredinţate. De fiecare dată cînd discutăm între noi asemenea probleme ajungem la concluzia că dacă organizaţia de bază U.T.M. din şcoală nu ne-ar fi sprijinit în munca noastră didactică şi n-ar fi dat o atenţie deosebită secţiei de învăţători — instructori de pionieri, dacă nu s-ar fi interesat îndeaproape cum lucrează elevele în cadrul secţiei, cum muncesc ele ca instructoare, noi n-am fi reuşit poate pînă acum să obţinem rezultatele frumoase pe care le-am dobîndit în munca de pregătire şi educare a viitoarelor instructoare de pionieri.

Profesorii de la noi gîndesc astfel: Grija noastră de astăzi faţă de instructoare se va transforma mai tîrziu în grija lor pentru pionieri.

ELVIRA POPA
profesoară la Şcoala pedagogică de fete nr. 2
Bucureşti

In casă nouă

(Dela corespondentul nostru)

Cu cîteva luni în urmă a fost gata construit încă un bloc. El este un nou dar pentru muncitorii feroviari din Arad. Intr-unul din apartamente locuieşte şi mecanicul stahanovist, Ioan Rotărescu.

Construcţia blocului a început în primăvara anului trecut. S-a turnat fundaţia şi s-au înălţat schelele. Pe locul unde stăpînea un morman de moloz şi bălăriile creşteau în voie, acolo unde căzuseră bombe în timpul războiului, se înalţă astăzi un frumos şi confortabil bloc, în care sînt instalate numeroase familii ale feroviarilor.

Mecanicul stahanovist Ioan Rotărescu este cunoscut de către toţi muncitorii depoului C.F.R. şi chiar de mulţi arădeni. S-au împlinit 14 ani de cînd munceşte aici; depoul a devenit a doua lui casă, iar locomotiva, prietena cea mai apropiată. Trecutul a fost greu pentru tovarăşul Rotărescu aşa cum de altfel a fost pentru oricare muncitor. Acum s-au schimbat însă toate. Ca rezultat al succeselor obţinute în muncă, a primit înaltul titlu de stahanovist. La depoul C.F.R. muncesc mulţi ca tovarăşul Rotărescu. Aplicînd metodele feroviarilor sovietici, el a făcut importante economii de combustibil. De curînd i s-au înregistrat 75 tone de cărbune economisit, iar durata de funcţionare a locomotivei a crescut.

★

Ioan Rotărescu tocmai sosea dela drum. Răspundea saluturilor, zîmbind larg tovarăşilor săi. De abia începuse să curţe locomotiva cînd se auzi strigat:

— Te cheamă la conducere Rotărescule, îi zise în grabă un tovarăş. Se şterse pe mîini şi intră în birou. Fără multă vorbărie preşedintele comitetului sindical, tovarăşul Atanasiu îi înmînă o cheie:

— Poftim tovarăşe, e cheia noului apartament în care vei locui de acum înainte. Mîine te poţi muta...

In drum spre casă Ion Rotărescu mergea cu paşi grăbiţi. Voia să ajungă mai repede să-i spună soţiei sale vestea cea mare.

Ca de obicei soţia îl întîmpină în prag, iar Mircea, singurul său copil, sări de la masa unde îşi făcea lecţiile să-l spună bun sosit tatălui său.

— Mîine ne mutăm în casa cea nouă, în blocul muncitorilor feroviari — le spuse el emoţionat şi le arătă cheia.

★

Pe strada Ecaterina Varga Nr. 1 îşi arată impunător înfăţişarea noul bloc cu două caturi. Dacă priveşti intrarea observi ieşind sau intrînd oameni în uniforme albastre, gospodine sau copii.

Pe uşa apartamentului Nr. 10 stă prins un cartonaş dreptunghiular, pe care este scris simplu, caligrafic: „Rotărescu Ion — mecanic".

Au trecut mai bine de două luni de cînd locuiesc în noul apartament. Tot confortul te îmbie la odihnă după o zi de muncă. Intr-o cameră locuieşte pionierul Mircea, elev în clasa VI-a. Aici învaţă şi îşi face lecţiile împreună cu alţi colegi.

Familia Rotărescu şi-a dorit o viaţă fericită, iar acum dorinţa le este din zi în zi mai împlinită.

Contribuţia cooperatorilor

Incă din primele zile ale anului, membrii cooperativei „1 Mai" din Cîmpina, au muncit cu mult elan obţinînd însemnate succese în muncă.

Din iniţiativa tovarăşului Gutv Laios, a luat fiinţă o brigadă pentru valorificarea resurselor locale şi a deşeurilor, compusă din tovarăşii: Moşilă Constantin, Popa Ioan, Niculescu Constantin şi Stancu Dumitru. Membrii acestei brigăzi au depus străduinţe pentru a produce bunuri de larg consum de bună calitate: astfel ei au reuşit ca, la 15 ianuarie a.c., să obţină o depăşire de 160 la sută.

Deasemeni şi la secţia de marochinărie a cooperativei, unde se lucrează genţi, se obţin realizări frumoase.

Antrenaţi în întrecerea socialistă, cei 40 de cooperatori dau tot mai multe produse de larg consum, contribuind astfel, la ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii din ţara noastră.

Corespondent
V. MUSCALESCU

Pe lîngă S.M.T.-Orişoara, regiunea Timişoara, funcţionează de mai mult timp o şcoală profesională mecanică pentru tractorişti cu o durată de doi ani. Aici fiii oamenilor muncii aparţinînd diferitelor minorităţi naţionale, învaţă minunata meserie de mecanic tractorist.

In fotografia noastră: elevii ascultă cu mult interes pe maistrul instructor Mihai Uroş, care le demonstrează funcţionarea regulatorului la tractorul I.A.R.

La căminul cultural — clipe plăcute de odihnă

După ce ne-am cunoscut, i-am spus tovarăşului Udrea că vreau să cunosc activitatea căminului cultural desfăşurată în timpul iernii. Inainte de a intra în miezul problemelor am fost informat de tovarăşul Udrea Ştefan, care este directorul căminului cultural, că motorul activităţii culturale în cadrul căminului cultural „Mihail Eminescu" din comuna Jirlău, raionul Filimon Sîrbu, este tineretul. „Căminul nostru are o activitate continuă şi rodnică încă dela înfiinţarea lui — îmi spuse tov. Udrea. Pe perete puteţi vedea 11 diplome, care au fost cîştigate de echipele noastre artistice amatoare, în concursurile care au avut loc pe raioane, regiune şi pe ţară. Ultima diplomă a fost obţinută la Bucureşti pentru buna interpretare a unei melodii de către corul nostru.

★

In ce priveşte activitatea acestui cămin cultural acum în timpul iernii, este multilaterală: se organizează în localul căminului seri culturale în fiecare joi, din cînd în cînd se ţin şezători şi conferinţe, se fac repetiţii cu echipele artistice, au loc audiţii de radio, prezentarea unor cărţi, deasemeni se citesc articole din ziar şi se popularizează hotărîrile Partidului şi Guvernului. La fiecare seară culturală participă cca. 150 de ţărani muncitori din comună.

Printre conferinţele care, prin conţinutul lor au avut rezultate educative în rîndul ţăranilor muncitori din comună a fost şi aceea ţinută pe la sfîrşitul lunii decembrie a anului trecut cu tema: „Să predăm cît mai grabnic cotele de produse agricole de toamnă datorate statului". In urma acestei conferinţe majoritatea ţăranilor muncitori din comună şi-au achitat în întregime cotele de colectare a produselor agricole.

Un răsunet în mijlocul ţăranilor muncitori l-a avut prelucrarea Hotărîrii Partidului şi Guvernului cu privire la îmbunătăţirea şi dezvoltarea sistemului de contractare şi achiziţie de animale şi produse animale, în vederea aprovizionării populaţiei cu produse alimentare şi a industriei cu materii prime şi pentru încurajarea creşterii şi îngrăşării de animale.

Ca rezultat al acestei prelucrări făcută în cadrul unei seri culturale ţinută la cămin, 8 ţărani muncitori din comună au încheiat contracte de achiziţionare a animalelor. Printre aceştia se numără şi ţăranii muncitori Ion Petcu, Ciobot Ion, Gheorghe Mucea şi alţii.

Căminul cultural are o echipă de cor, una de dans şi de teatru care desfăşoară o largă activitate.

In echipa de cor sînt cei mai talentaţi tineri ţărani muncitori, ca Bran Marin, Călin Ioana, Băian Ion, Vasilescu Costel, şi alţii.

La programele pe care le prezintă, corul interpretează cu multă măestrie Imnul de Stat al R.P.R., cîntecul popular „Dor dorulet", „Moldoveanca", „Invirtita" şi cîntecele sovietice: „Batcalul", „O seară în port" şi altele. Iar datorită muncii însufleţite depuse de către educatoarea utemistă Scarlet Domnica, echipa de dans, pe care o conduce, a reuşit să interpreteze cu succes cîteva dintre cele mai vechi dansuri populare din aceste părţi.

Pînă în prezent, în timpul iernii, în cadrul căminului nostru cultural au fost prezentate în faţa a sute de ţărani muncitori 7 programe artistice.

Organizaţia U.T.M. din comună al cărei secretar este tovarăşul Bosancu Tudor, sprijină efectiv căminul cultural pentru a desfăşura o bogată activitate culturală în timpul iernii.

Aceasta ne-o dovedeşte de altfel şi larga participare a utemiştilor şi tinerilor care sînt încadraţi în echipa artistică.

Numai în cor sînt peste 17 tineri, iar tinerii Băian Ion, Bălan Anica, Dragomir Filica, şi alţii, participă cu regularitate la repetiţiile echipei de dansuri.

Echipa de teatru a căminului cultural din care fac parte şi tinerii Tanislav Marin, Ispas Isofache, Plopeanu Emil, face acum repetiţii, pregătind piesa „Zestrea Ilenuţei" care va fi prezentată în curînd pe scena căminului cultural.

Căminul cultural se pregăteşte şi în vederea celui de al III-lea concurs pe ţară al formaţiunilor artistice de amatori.

★

Căminul cultural este înzestrat cu un aparat de proiecţie. De asemeni sala unde sînt prezentate filmele — de două ori pe săptămînă — este destul de mare, ea reuşind să cuprindă peste 300 de spectatori. In ultimul timp au rulat o serie de filme interesante ca filmul romînesc „Mitrea Cocor", filmele sovietice „Capitan la 15 ani", „Balada Siberiei" şi altele.

De fiecare dată cînd se prezintă un film, sala este plină cu spectatori care doresc să-l vadă. Aceasta se datoreşte unei crescînde sete de cunoştinţe a ţăranilor muncitori.

★

In comuna Jirlău există o bibliotecă sătească. Localul unde este instalată biblioteca este frumos amenajat. Cele peste 3000 de volume pe care le are sînt aşezate în rafturi, fiecare după conţinutul lor.

In ultimul timp, a sporit cu mult numărul cititorilor atingînd peste 300. Printre cei mai activi cititori ai bibliotecii sînt utemiştii Marin Fusea şi Şerban Grosu. De curînd utemistul Grosu a terminat de citit primul capitol al romanului „Cîntec deasupra apelor" şi o serie de broşuri cu conţinut agrozootehnic.

Datorită conducerii organizaţiei de partid din comuna Jirlău, munca culturală este desfăşurată cu însufleţire de către activiştii căminului. In această muncă rodnică utemiştii şi tinerii din comună depun multă străduinţă pentruca activitatea culturală să fie vie şi interesantă.

IANCU TRIFAN
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Galaţi.

Călătorind spre Sverdlovsk

Scrisoare din U.R.S.S.

La Iaşi, în gară, ne-am urcat plini de emoţie într-un tren sovietic.

Vagonul în care am călătorit pînă la Moscova poate fi asemuit, fără pic de exagerare, cu un hotel pe roate. Intr-adevăr, aici există tot confortul posibil. Vagoanele sînt împărţite în compartimente de cîte 4 persoane — adevărate camere aranjate cu mult gust: pereţii tapisaţi cu o materie plastică albastră, perdele de mătase şi draperii de catifea albastră la ferestre, măsuţă cu faţă de masă albă şi lampă cu abajur, radio, oglindă, covor pluşat pe podeaua acoperită cu linoleum. Fiecare călător îşi are banca sa care poate fi foarte uşor transformată în pat. De îndată ce porneşte trenul, călătorii primesc cîte o saltea, o pernă, o pătură şi un pachet care conţine două cearşafuri, o faţă de pernă şi un prosop — totul alb ca spuma laptelui. In fiecare vagon se află un samovar de o construcţie specială — nelipsitul samovar rusesc — mulţumită căruia pasagerii pot să bea ceai cald la orice oră din zi sau noapte. O curăţenie exemplară domneşte în compartimente şi pe coridorul care nu e cu nimic mai prejos decît acestea, la fiecare 2—3 ore gunoiul şi praful sînt strînse cu ajutorul unui aspirator electric. In sfîrşit trenul are un vagon restaurant amenajat şi organizat astfel ca pasagerilor să le fie cît se poate de plăcut să ia masa aici.

Intr-un astfel de „hotel mobil" am străbătut dealurile R.S.S. Moldoveneşti, stepele Ucrainei, ne-am oprit la Chişinău, Tiraspol, Vinnita, Chiev, Briansc, Caluga, am trecut peste fluviul Nistru şi, în a doua zi a călătoriei, au apărut în faţa noastră primele case ale Moscovei. Curînd la o cotitură după nişte dealuri, am văzut ridicîndu-şi turlele spre întunecatul cer de toamnă, minunata clădire a universităţii „Lomonosov", măreţ palat al celei mai înaintate ştiinţe.

Prin Moscova

De cum soseşti în Moscova îţi dai seama că ai deaface cu un oraş uriaş: străzile largi, care permit automobilelor să treacă pe cîte 6—8 rînduri într-o direcţie şi pe tot atîtea rînduri în sens invers, lăsînd un coridor de 2—3 metri la mijloc, sînt mărginite de clădiri înalte, masive, care formează din loc în loc splendide ansambluri arhitectonice. Casele mici au început să dispară din capitala sovietică, făcînd loc clădirilor cu multe etaje în care încap sute de apartamente de locuit confortabile, teatre cinematografe, magazine, birouri, instituţii.

Oricine vine pentru prima dată la Moscova doreşte să vadă Piaţa Roşie şi metroul. Am vizitat deci şi noi minunata Piaţă Roşie, am văzut Cremlinul şi Mausoleul. Ne-am îndreptat apoi spre cea mai apropiată staţie de metrou care se află sub clădirea hotelului „Moscova". Cu biletele pe care le cumpărăm, deşi costă doar o jumătate de rublă, putem călători oricît vrem, atît timp cît nu ieşim afară din metrou.

Am trecut prin aproape toate staţiile de metrou. Prin faţa ochilor noştri s'au perindat adevărate palate ca în basme. Frumuseţea, măestria cu care sînt construite staţiile de metrou ca, de pildă, Chievscaia, Arbatscaia, Maiacovscaia, Piaţa Revoluţiei, Komsomolskaia, întrece orice închipuire. Nu ştii ce să admiri mai întîi: coloanele brodate cu aur sau sculpturile în marmoră, statuile de bronz sau tablourile de mozaic; în toate, geniul străvechei arte populare ruse se împleteşte cu arta şi arhitectura sovietică. Fiecare staţie e o minunată operă de artă, avînd o temă bine determinată, încît avem impresia că străbatem nu staţii de metrou, ci galeriile unui uriaş muzeu de artă.

Intr-un tîrziu, ieşim la suprafaţă şi pornim pe străzile pline de animaţie ale Moscovei. Pe străzile Gorki şi Arbat am intrat în cîteva magazine. Magazinele universale — „univermagurile" — care lucrează în toate cele şapte zile ale săptămînii dela orele 9 dimineaţa pînă la 9 seara, fără pauză, sînt tot timpul arhipline. Vînzători calificaţi, politicoşi servesc pe cumpărători şi — atunci cînd e cazul — îi ajută la alegerea mărfurilor. Fără încetare trec din rafturile pline în mîinile cumpărătorilor cantităţi uriaşe de mărfuri. In aceste magazine universale cetăţenii pot cumpăra tot ce le doreşte inima: stofe şi aparate de fotografiat, aţă de cusut şi piane, radiouri, aparate de televiziune, genţi, ciorapi, jucării, parfumuri şi obiecte casnice, bijuterii, ceasuri şi articole de papetărie — pe scurt, orice fel de produs industrial.

Aceeaşi animaţie am întîlnit-o şi în magazinele alimentare — „gastronomurile" — pe care le găseşti la tot pasul. Am vizitat, de pildă, „gastronomul" din colţul străzii Arbat cu Piaţa Smolenskaia. Raioanele acestui magazin ocupă întreg parterul unei enorme clădiri. In primul raion se vînd fructe crude şi conservate, alături este raionul în care se poate cumpăra unt, smîntînă, maioneză gata preparată, lapte, toate soiurile de brînză. In vecinătate se vînd mezeluri, şunci, untură, mai încolo — dulciuri, băuturi, conserve şi la capătul magazinului sandvişuri şi carne. In magazinele alimentare din Moscova, ca şi în toate oraşele Uniunii Sovietice, se găseşte întotdeauna un bogat asortiment de mîncăruri semipreparate, de pildă: carne gata tocată şi dată prin pesmet, care trebuie numai să fie prăjită pentru a face chifteele, antricoate gata de fript, borcane cu ciorbă, cu sarmale, cu ardei umpluţi, cu tocană, care nu trebuiesc decît încălzite ca să poată fi servite la masă, fără să mai vorbim de nenumăratele dulceţuri, geleuri, marmelade, compoturi, care se găsesc din abundenţă. Toate aceste alimente, preparate cît se poate de gustos, au menirea să uşureze mult munca gospodinelor şi mai ales a femeilor care sînt în cîmpul muncii.

Intr-una din zilele petrecute la Moscova, am fost într-o frizerie de pe strada Gorki. Aici, ca de altfel în toate locurile vizitate, totul străluceşte de-o curăţenie exemplară. O adevărată farmacie! O sonerie anunţă pe bărbaţii şi femeile care aşteptau în hol că-şi pot ocupa locul în frizerie, în salonul de coafură sau de manichiură. Cînd mi-a venit rîndul, am văzut încă un lucru neobişnuit pentru mine pînă atunci şi care dovedeşte odată mai mult cît de mare este grija faţă de om în Uniunea Sovietică: lucrătorii folosesc pentru fiecare client o altă pensulă de bărbierit. Aceste pensule vin în frizerie în punguliţe sigilate şi după ce sînt folosite doar o singură dată sînt trimise la o fabrică unde sînt dezinfectate şi din nou ambalate în punguliţe sigilate.

Nu există pe lume un oraş cu o viaţă culturală mai bogată ca Moscova. In capitala Uniunii Sovietice sînt sute de şcoli şi institute. Este un lucru cunoscut că în Moscova învaţă mai mulţi studenţi decît în Anglia şi Franţa, luate la un loc.

La Moscova am văzut cîteva spectacole pe scenele unor teatre care se bucură de un strălucit renume nu numai în Uniunea Sovietică, ci şi dincolo de graniţele ei. Am văzut de pildă, „Călăreţul de aramă" şi „Evgheni Oneghin" pe scena celebrului „Teatru Mare" teatrul unde cîntă şi dansează artişti cu renume mondial ca Lemeşev, Cozlovschi, Reizen, Ulanova, Lepeşinscaia etc. Niciodată nu voi uita piesele văzute în interpretarea artiştilor dela „MHAT" („Teatrul Academic de Artă din Moscova") „Teatrul Mic" sau „Teatrul Armatei Sovietice". In Moscova există un mare număr de cinematografe. Multe dintre acestea sînt specializate într-o anumită direcţie. Astfel, există în Moscova un „stereochino" (cinematograf în relief) primul în lume, care dă impresia celor trei dimensiuni fără a folosi ochelari speciali, există un cinematograf unde se prezintă numai filme documentare, un altul pentru filme cu desene animate, un cinematograf unde se prezintă cele mai bune dintre filmele vechi pentru a se da tineretului posibilitatea să cunoască realizările din trecut ale artei cinematografice sovietice ş.a.

Cine trece prin Moscova, doreşte neapărat să vadă vestitele galerii de artă „Tretiacov". Această colecţie de artă strînsă de un colecţionar entuziast al cărui nume îl poartă galeriile, se află într-o clădire de pe malul rîului Moscova, unde zilnic vin mii şi mii de vizitatori: muncitori şi studenţi, colhoznici şi profesori, oameni veniţi din Cuban şi din Siberia, din Turcmenia şi Letonia. In galeriile „Tretiacov" am petrecut o zi întreagă admirînd cele mai bune lucrări ale celor mai buni pictori şi sculptori ruşi şi sovietici: Repin, Briulov, Aivazovschi, Levitan, Suricov, Gherasimov, Muhina, Merculov şi mulţi alţii.

Librăriile Moscovei sînt mereu pline de cumpărători. Moscoviţii sînt cititori pasionaţi. Este un fapt foarte obişnuit aci să vezi oameni citind pe stradă, în metrou, în tramvaie şi autobuze, atunci cînd aşteaptă la rînd în faţa casei de bilete a teatrului sau în staţia troleibuzului.

★

Au trecut ca o clipă cele cîteva zile pe care le-am petrecut la Moscova. Acum plecăm mai departe — spre răsărit spre Ural. Oriunde am fost, în toate oraşele sovietice, viaţa e la fel de bogată şi de interesantă. In Uniunea Sovietică nu există oraşe de provincie, în înţelesul vechi al cuvîntului.

In creierul munţilor Ural

Călătoria dela Moscova la Sverdlovsk este la fel de lungă şi plăcută ca şi aceea făcută pînă în capitala U.R.S.S. Intr-un tren tot atît de confortabil am străbătut cîmpiile şi pădurile regiunii Moscova, ale R.S.S.A. Tătare, am trecut fluviul Oca şi Volga, am lăsat în urmă oraşele Murom, Arzamas — vechea capitală a tătarilor — Cazan, Crasnoufimsc, iar după 48 de ore de drum, dimineaţa, ne-am trezit în creierul munţilor Ural. In locul cîmpiilor şi stepelor, prin faţa geamului treceau munţii acoperiţi cu brad şi molift. Prima impresie este de nedescris: parcă ne aflam în lumea basmelor lui Bajov. Peste tot masive, e drept nu prea înalte, deasupra cărora plutesc nori de un albastru-cenuşiu, culoare care dealtfel domneşte aici peste tot amestecîndu-se cu verdele închis al coniferelor şi arămiul frunzelor cu care toamna a acoperit pămîntul. După ce am trecut pe lîngă stîlpul care marchează graniţa dintre Europa şi Asia, am ajuns spre seară în oraşul Sverdlovsk — ultimul punct al călătoriei noastre.

Sverdlovsk este un oraş relativ tînăr creat pe vremea lui Petru cel Mare. Oraşul — care înainte de revoluţie se numea Ecaterinburg — a crescut în jurul fabricilor construite aici din ordinul ţarului. Locul acesta a fost ales tocmai pentrucă de jur împrejur, în munţi, se află un nesecat tezaur de bogăţii minerale. Puţine sînt minereurile care nu se găsesc în Ural.

Oraşul Sverdlovsk, ca dealtfel întreg Uralul, a început să înflorească, să se dezvolte abia în anii Puterii Sovietice. Aici au fost construite uzine, au fost deschise mine care n-au seamăn în lume. Uzina „Verh-Isetski" a fost construită cu peste 250 de ani în urmă, însă pînă la revoluţie nu era decît o îngrămădire de mici ateliere; acum, această uzină este una dintre cele mai mari şi mai moderne uzine sovietice. Tot în Sverdlovsk se află şi uzina-gigant „Uralmaş", care înzestrează cu maşini multe din întreprinderile industriale sovietice. „Uralmaşul" a apărut în mijlocul taigăi acum 25 de ani. Numeroşi locuitori ai Sverdlovskului îşi amintesc cum mergeau la vînătoare prin locurile unde astăzi duduie motoarele „Uralmaşului". Toate aceste uzine din Ural au jucat un rol de seamă în anii Marelui Război pentru Apărarea Patriei.

In anii războiului, Sverdlovskul a crescut de cîteva ori, devenind un oraş cu aproape un milion de locuitori. Oamenii de aici, din Ural, sînt plini de dîrzenie, aspri, însă cu inima deschisă, gata întotdeauna să sară în ajutorul tovarăşilor lor. Datorită condiţiilor climaterice viaţa lor, în unele privinţe, e mai grea decît a locuitorilor din alte regiuni: aici e mai frig, vînturi puternice ridică sus de tot zăpada care, 5—6 luni pe an, acoperă pămîntul. Şi cu toate acestea, n-am întîlnit niciodată vreun om din Sverdlovsk care să dorească să plece din oraşul său undeva unde soarele încălzeşte mai puternic. Dimpotrivă, locuitorii Uralului iubesc fierbinte regiunea lor şi sînt foarte mîndri de ea.

Spuneam mai înainte că în Uniunea Sovietică nu există de fapt oraşe de provincie. Sverdlovsk poate servi drept exemplu. Ca şi în Moscova sau Leningrad, ca şi în Chiev sau Minsc, în Sverdlovsk sînt nenumărate magazine în care locuitorii oraşului pot cumpăra tot felul de produse. „Univermagurile" şi „Gastronomurile" sînt la fel de bine aprovizionate cu diferite mărfuri.

Ca în orice colţ al Uniunii Sovietice şi în Sverdlovsk se duce o viaţă culturală bogată. Locuitorii oraşului au la dispoziţie un teatru de operă şi altul de dramă, copiii pot merge zilnic la „Teatrul tînărului spectator", amatorii de muzică ascultă de cîteva ori pe săptămînă concertele unei bune orchestre filarmonice, iar „Teatrul de comedie muzicală" (operetă) din Sverdlovsk e socotit unul dintre cele mai bune din U.R.S.S. La cinematograf rulează aceleaşi filme ca şi la Moscova. In oraş mai există un studio de filme documentare, un post de radio-emisiune, o galerie de pictură, un splendid palat al pionierilor, mai multe muzee, o editură şi nenumărate cluburi muncitoreşti pe lîngă uzine. In Sverdlovsk apar mai multe ziare, printre care „Uralschi raboci", unul din cele mai vechi din Uniunea Sovietică — apare din 1905.

De Ural şi de Sverdlovsk — care de fapt e centrul cultural al Uralului — sînt legate numele multor oameni de vază pe care i-a dat poporul rus. De această regiune e legată activitatea revoluţionară a lui Iakov Mihailovici Sverdlov — al cărui nume îl poartă astăzi oraşul. In Ural au trăit inventatorul maşinii cu aburi I. I. Polzunov, marele hidrotehnician C. D. Frolov, inventatorii primei locomotive, muncitorii iobagi E. A. şi M. E. Cerepanov, inventatorul turbinei hidraulice I. E. Safonov, părintele radiodifuziunii A. S. Popov ş.a. In vechiul Ecaterinburg şi-a trăit o bună parte din viaţă scriitorul rus Mamin-Sibiriac, a cărui casă este acum muzeu. Tot în Sverdlovsk a trăit neîntrecutul creator al basmelor despre tăietorii de piatră din Ural — Pavel Petrovici Bajov, autorul „Cutiei de malahit" şi al „Florii de piatră".

In timpul petrecut în Sverdlovsk, am vizitat o mulţime de şcoli şi institute de învăţămînt superior. Copiii au la dispoziţie peste 120 de şcoli medii tehnice de cele mai diferite specialităţi: dela şcolile medii tehnice de mine sau construcţii, pînă la cele de muzică şi pictură. Deasemeni, în oraş se mai află o universitate care poartă numele lui Maxim Gorki, unul dintre cele mai mari institute politehnice din U.R.S.S. — Institutul „Chirov", un institut de mine, institutul de medicină, de agricultură, un conservator ş.a.m.d.

Sverdlovsk e un oraş în plină construcţie. Multe străzi, mai ales la marginea oraşului, cum sînt, de pildă cartierele „Uralmaş" sau „Himmaş" nu sînt cu nimic mai prejos de frumoasele străzi din Moscova. Şi tot timpul se construieşte. Peste tot, aproape zilnic, apar noi turnuri de macarale — semn că acolo a început o nouă construcţie. In urma recentelor hotărîri ale P.C.U.S. şi ale Guvernului Sovietic şi în Sverdlovsk s-a accelerat ritmul construcţiilor. Aici se vor construi noi locuinţe pentru oamenii muncii şi în scurt timp vor lua fiinţă noi uriaşe întreprinderi: un combinat textil, un altul pentru prepararea grăsimilor şi un al treilea combinat pentru fabricarea articolelor de cofetărie. Toate acestea sînt destinate să facă mai bogată mai plină de bucurii viaţa oamenilor care, aşa cum spunea scriitorul rus Corolenco — sînt creaţi pentru fericire ca pasărea pentru zbor.

DAN LAZARESCU

Să îmbunătățim activitatea posturilor utemiste de control

La redacția ziarului nostru zilnic sosesc scrisori în care tinerii corespondenți ne vorbesc despre activitatea pozitivă a unor posturi utemiste de control din fabricile și uzinele patriei noastre. In cuvinte pline de mîndrie, corespondenții ne vorbesc despre rezultatele obținute în muncă de posturile utemiste de control în lupta pentru folosirea și descoperirea rezervelor interne, pentru întărirea disciplinei în rîndurile tineretului, în lupta pentru realizarea de cît mai însemnate economii.

Totodată, sînt unele scrisori care ne vorbesc că acolo unde desinteresul și nepăsarea s-au cuibărit, activitatea posturilor utemiste de control nu este rodnică.

Folosind arma criticii, ca principal mijloc de îndreptare a lipsurilor manifestate în activitatea posturilor utemiste de control, tinerii corespondenți scot cu curaj la iveală aceste lipsuri și fac propuneri pentru înlăturarea lor. Despre aceste lucruri vorbesc știrile de mai jos.

Cînd membrii postului utemist de control se culcă pe lauri...

In urmă cu mai bine de un an la depoul C.F.R. din Arad, a luat ființă, un post utemist de control. Pentru ca postul să aibă o activitate rodnică, în componența lui au fost aleși cei mai buni tineri din depou.

Printre ei se numără și tovarășa Ivancea Virginia precum și tovarășul Dobrescu Alexandru, iar ca responsabil al postului utemist de control a fost ales mecanicul stahanovist Drăghici Octavian. Incă din primele zile membrii postului de control au început să desfășoare o activitate rodnică.

★

... In dimineața aceea, ca de fiecare dată cînd apăreau articole și caricaturi la gazeta postului utemist de control, muncitorii, în special cei tineri, erau adunați în jurul ei.

— Bun lucru gazeta asta — își dădu părerea șeful de echipă, tovarășul Stana Roman. — Te împiedicai de saboți și de alte piese, împrăștiate prin curtea depoului.

— Uită-te acum ce curățenie s-a făcut!

Așa era. In urma propunerilor membrilor postului utemist de control, în curtea depoului fusese făcută ordine de-ți era mai mare dragul să privești.

Locomotiva cu numărul 230.275, fluiera anunțîndu-și intrarea în depou. Mecanicul de locomotivă Kiș Gheorghe, tocmai venea dela drum. Era în timpul prînzului și muncitorii tineri și vîrstnici după ce luaseră masa la cantina depoului petreceau ora de repaus. După ce-și duse locomotiva în depou, bătrînul mecanic Kiș se îndreptă și el spre cantină.

— S-a schimbat gazeta tovarășe Kiș, — n-o citești? i se adresă un tînăr. După ce citi articolele bătrînul se încruntă. M-am făcut de rîs! bombăni bătrînul mecanic înciudat. Cum de îndrăsniseră tinerii să-l critice la gazeta de perete? Cum tocmai despre el să vorbească asemenea lucruri la gazeta din depou? Lasă că am să le arăt eu lor!

După masă se duse să-și pună locomotiva la punct, pentru tura viitoare. Gîndul că de fapta lui știu acum toți tovarășii nu l-a părăsit nici o clipă.

Era tîrziu cînd a terminat de curățit și uns locomotiva. In drum spre casă se întîlni cu cîțiva tovarăși de muncă însă se feri să schimbe cu ei vreo vorbă. Ii părea rușinos faptul, că tocmai pe el, mecanic bătrîn, să-l critice pentru că nu și-a îngrijit locomotiva.

In aceeași zi a apărut la gazetă și un articol care vorbea despre întîrzierea dela muncă a magazinerului Nastac Gheorghe. Cu puțin înainte de apariția articolului în fața magaziei stăteau în fiecare dimineață muncitori așteptîndu-l pe magaziner, care venea la muncă cu obișnuita-i jumătate de oră întîrziere. După apariția celor două articole la gazeta postului de control magazinerul veni mai devreme la lucru iar Kiș Gheorghe căută în dimineața următoare pe responsabilul postului utemist de control. In mînă avea o foaie de hîrtie cu cîteva rînduri scrise.

— O să răspund la critică prin fapte — adăugă bătrînul Kiș, primului tovarăș întîlnit. De acum, voi ține locomotiva curată. Doar nu sînt mecanic de ieri, de azi! — adăugă el și zîmbi cu înțeles

Postul utemist de control, a desfășurat vreme îndelungată o activitate bogată. Fiecare muncitor dela depoul C.F.R. Arad, așteaptă cu nerăbdare să apară noile articole și caricaturi la gazetă.

Pentru ca activitatea postului utemist de control să fie dezvoltată, în luna octombrie a anului trecut, comitetul organizației de bază U.T.M. a cerut responsabilului postului de control să prezinte un raport asupra muncii colectivului acestui post.

Cu multă bucurie el a raportat atunci tovarășilor săi realizările obținute în urma muncii depuse de membrii postului utemist de control. De atunci însă lucrurile s-au schimbat...

Dacă despre activitatea postului utemist de control se putea spune cîndva cuvinte de laudă, acum cu totul alta e situația. Responsabilul postului utemist de control, tovarășul Drăghici își aduce cu bucurie aminte de cele auzite cu cîteva luni în urmă. Pentru activitatea depusă membrii postului utemist de control doar au fost evidențiați și li s-au dat atunci îndrumări concrete despre felul cum vor trebui să-și ducă și pe mai departe activitatea.

Dela ședința de analiză a muncii, raidurile se făceau tot mai rar și apoi activitatea postului utemist de control încetă. Membrii postului utemist de control, în frunte cu responsabilul postului, tovarășul Drăghici Octavian, au pierdut din vedere rolul agitatoric și mobilizator pe care l-a avut pînă atunci postul utemist de control și foloasele pe care putea el să le aducă întregului colectiv de muncitori. Ei s-au culcat pe laurii victoriilor mulțumiți de rezultatele frumoase ce le avuseseră, savurînd liniștiți „meritele".

Dornici să citească cuvîntul postului utemist de control muncitorii din depou, în cea mai mare parte tineri, treceau deseori pe la gazetă.

Spre mirarea lor articolele erau aceleași ce le văzuseră cu săptămîni în urmă. Nici astăzi postul utemist de control nu și-a reluat fructuoasa sa activitate. In această situație bineînțeles că și comitetul organizației de bază U.T.M. își are partea sa de „merit".

Pentru a nu înșela așteptările ceferiștilor dela depoul C.F.R. — Arad, este necesar ca tovarășii din comitetul organizației de bază U.T.M. să ia cît mai degrabă măsurile necesare în așa fel ca postul utemist de control, lăsat în părăsire, să-și dea prin activitatea sa, contribuția la îndeplinirea sarcinilor de plan.

ANA MARTIN
corespondenta „Scînteii tineretului" pentru regiunea Arad.

Comitetul U. T. M. „a uitat"...

Era prin luna iulie a anului trecut cînd membrii comitetului organizației de bază U.T.M., dela fabrica de confecții „6 Martie" din Curtea de Argeș s-au gîndit să reorganizeze postul utemist de control, înființat cu multă vreme înainte. Din păcate însă și de data aceasta, postul utemist de control a rămas doar înregistrat într-un proces-verbal. Comitetul organizației de bază U.T.M., și în special tovarășa Scurtu Elena responsabilă cu producția și calificarea, nu s-a îngrijit ca noii membri ai postului utemist de control să-și întocmească un plan de muncă, cu răspunderi precise, pentru fiecare în parte.

Tovarășa Trăchioiu Filofteia, căreia i s-a încredințat sarcina de responsabilă a postului utemist de control, aproape că a și uitat de sarcina primită.

Dacă-l întrebi pe tovarășul Păceșilă Gheorghe, secretarul comitetului organizației de bază U.T.M. despre felul cum își desfășoară activitatea postul utemist de control, foarte plictisit, îți răspunde: i-am trasat sarcină tovarășei Scurtu să se ocupe de această problemă, eu sînt ocupat cu alte treburi, nu mă pot interesa de toate. Și apoi, la noi, nu sînt lipsuri în general toate lucrurile merg bine.

Este binecunoscut însă faptul, că un post utemist de control, se crează acolo unde există anumite greutăți și lipsuri care împiedică buna desfășurare a muncii și că principala sarcină a postului de control este de a contribui la lichidarea lor, la îmbunătățirea muncii.

Pentru ce au înființat atunci tovarășii din comitetul U.T.M. dela fabrica de confecții „6 Martie" postul utemist de control, dacă așa cum spune tovarășul secretar „la noi în general lucrurile merg bine"? O cercetare mai atentă, nu în „general", a tuturor lucrurilor, dovedește că postul utemist de control ar fi avut ce face, ar fi putut contribui din plin la descoperirea și folosirea rezervelor interne, la îmbunătățirea permanentă a muncii.

Atitudinea formală a membrilor comitetului U.T.M. în ceeace privește activitatea postului utemist de control, dovedește dezinteresul membrilor comitetului organizației de bază U.T.M. și în special al tovarășei Scurtu Elena responsabilă cu producția și calificarea față de problemele de producție.

De faptul că postul utemist de control de aci nu-și trăește viața, este răspunzător și comitetul raional U.T.M. Curtea de Argeș și în special tovarășul Caravan Gheorghe, șeful secției organizații utemiste, care mergînd de nenumărate ori în această fabrică, nu a luat nici-o măsură pentru îmbunătățirea activității lui.

Este cazul, ca deîndată membrii comitetului organizației de bază U.T.M dela fabrica de confecții „6 Martie", cu sprijinul comitetului raional U.T.M., să ia măsuri pentru a activiza pe membrii postului utemist de control, pentru ca astfel el, să devină un sprijin în munca tinerilor.

CIRSTEA ALEXANDRINA
corespondenta „Scînteii tineretului" pentru regiunea Pitești

Să-ți depășești zilnic norma cu 70-80 la sută și să dai produse de calitate superioară nu-i lucru tocmai ușor. Ți se cere multă atenție și pricepere.

In fotografie: tînărul strungar Ion Sologaru de la uzinele „23 August" din Capitală execută cu atenție și pricepere operațiile pe care le necesită piesa prinsă în universalul strungului.

Brigada complexă de calitate superioară

Cu cîteva zile în urmă Ștefănescu Valeria de la fabrica de confecții „Gh. Gheorghiu-Dej" din București, împreună cu colectivul restrîns al brigăzii sale, au hotărît să muncească în așa fel încît toate confecțiile ce vor ieși din mîna lor, să fie numai de calitate superioară.

Pentru aceasta ei și-au întocmit un plan de muncă în care și-au propus să folosească mai multe metode sovietice pe care le cunoșteau ca: Lidia Savelieva, Alexandr Ciutkih, Kovaliov și Lidia Corabelnikova. Apoi, cu sprijinul organizației de partid și al comitetului organizației de bază U.T.M. planul a fost îmbunătățit și expus în fața tuturor membrilor brigăzii. Inițiativa a stîrnit interes în rîndul tinerilor, care și-au luat frumoase angajamente. Astfel, tinerii de la operația „călcat gata" s-au angajat ca să lucreze cu mai multă atenție.

— Eu nu-s prea tînăr — a arătat cu prilejul consfătuirii Oprea Petre, un croitor de 46 de ani — dar elanul tineresc nu s-ar putea spune că îmi lipsește. De aceea mă angajez să ajut mai temeinic pentru ridicarea calificării profesionale pe Cojocaru Vasilica, Bircă Săftica și pe toți cei ce sînt mai noi în brigadă...

★

A doua zi după consfătuire... Cu cîteva minute înainte de începerea lucrului, banda a și început să se miște. De la capătul ei, unde lucrează utemistele Lepădatu Geta și Ștefănescu Valeria, lucrul a pornit fără defecte.

Inainte, capetele buzunarelor mantourilor de damă apăreau neîntărite, iar uneori tighelul de deasupra buzunarului, era strîmb executat.

„Dar cum să dai lucrul mai departe greșit, cînd tovarășul de acolo ți-l poate înapoia! Nu ar fi o rușine să nu respecți angajamentul brigăzii?"

Pornind cu acest gînd, tinerele de la operația „montat pernițe", au dovedit că se străduesc să muncească mai bine ca altădată, cînd un umăr ieșea mai mare iar altul mai mic.

Baloturile de stofă și căptușeală, au fost aduse devreme și în acest fel brigada a cîștigat minute prețioase, pe care altădată le pierdea așteptînd materialul.

Pentru a discuta aceste cîteva realizări, în timpul repausului s-a convocat un miting fulger. Din discuții a reeșit că pe lîngă aceste rezultate, se mai află totuși lipsuri ce trebuesc lichidate.

Astfel responsabila brigăzii a criticat pe Banciulescu Dorina de la operația de tighelit canturi, și pe Matei Florica de la rihtuitul căptușelii care, nelucrînd cu destulă atenție, au predat lucrul cu mici defecte. In urma mitingului brigadierii au început să muncească cu și mai mare avînt.

Tinerele criticate au fost mai atente. Iar după orele de serviciu, revizorul de calitate Bouaru Mihail a adus la cunoștința brigăzii primele rezultate.

Dacă brigada își luase angajamentul ca zilnic să dea 7 mantouri de damă peste plan, iată că acum își depășise cu mult acest angajament. Pe emerași erau așezate în plus 20 de mantouri în loc de 7. Insă acest lucru nu a fost totul.

110 bucăți din confecțiile lucrate în această zi, au fost de calitatea I-a. Abia 10 au avut cîte un mic retuș și au fost trecute la calitatea II-a.

Pentru a stimula munca avîntată a colectivului brigăzii, care a făcut ca de la 85,5 la sută, procentul calității să crească chiar din prima zi la 89,5 la sută, comitetul organizației de bază U.T.M. și conducerea secției au dat denumirea acestei brigăzi de „Brigada complexă de calitate superioară".

Inițiativa a făcut ca Stefănescu Constantin, responsabilul altei brigăzi, să dorească să obțină aceleași rezultate.

— E sigur — a spus el — că toate brigăzile vor porni cît de curînd să muncească la fel ca brigada Valeriei. E o cinste să dai lucru numai de calitate superioară! Deaceea — a arătat el în mijlocul brigadierilor săi — și trebuie mai repede la aplicarea inițiativei.

Să dovedim celor din „Brigada complexă de calitate superioară", că și noi vom lupta să cucerim pentru brigada noastră, același nume care l-au cucerit ei.

I. TEOHARIDE

Porțelanul tehnic și porțelanul de laborator

In cursul anului trecut fabrica de porțelan „Iris" din Cluj, a început să producă porțelan de laborator și porțelan tehnic.

Porțelanul de laborator este caracterizat printr-o mare rezistență la șocurile termice, (adică la scăderile bruște de temperatură) nu are pierderi la calcinare etc. Datorită calităților sale, noul porțelan poate fi folosit cu succes la fabricarea vaselor de porțelan folosite în laborator. Fabrica „Iris", a și început să producă pistile, creuzete, capsule, mojare, spacule etc. destinate laboratoarelor din țara noastră.

Porțelanul tehnic are deasemeni o întrebuințare prețioasă la fabricarea conductoarelor de fire de bumbac. Pînă acum, la fabricarea acestor conductoare se folosea fierul și sticla care nu asigurau o calitate satisfăcătoare produsului.

Astăzi, la fabrica „Teba" din Arad, la „Industria Bumbacului B" etc., se lucrează cu conductoare de fire de bumbac executate din porțelan tehnic de o calitate superioară.

Anul acesta, fabrica „Iris" va produce o cantitate și mai mare de vase pentru laboratoare, conductoare de fire de bumbac etc. care vor fi fabricate din noile porțelanuri.

De asemenea, fabrica „Iris" va executa conuri pirometrice, folosite în industria grea la măsurarea temperaturilor înalte.

Criza economică din S. U. A.

Paginile economice ale ziarelor americane sînt pline în ultimele luni, de o sumedenie de articole, tratînd cu predilecție o anume problemă. Revistele mari și mici consacră aceleiași chestiuni, zgomotoase anchete sau lungi materiale de analiză, cu pretenții „științifice". Chiar și societățile de televiziune organizează nenumărate interviewuri sau declarații televizate ale personalităților politice și ale specialiștilor pe aceeași temă.

Care este problema atît de mult dezbătută? Este vorba de fenomenele care semnalează începutul unei crize de supraproducție în economia S.U.A..

„Simptome de impas economic", „Cînd fermierii cumpără mai puțin, afacerile merg prost", „Eri — alte falimente!" „Societatea „Hudson Motors" a încetat plata dividendelor!" „Noi concedieri în industria de automobile", „Producția oțelului în scădere", „Scăderi de bursă", — iată numai cîteva din titlurile din ziarele de peste ocean. Și totuși ele dau o imagine încă palidă a manifestărilor actuale —și viitoare— ale crizei economice. Scribii salariați ai trusturilor se străduesc cît le stă în puteri, să evite pînă și termenul de „criză", crezînd că folosind expresii „îndulcite" („reglementare", „declin", „stagnare temporară", „scăderea afacerilor" etc.) vor putea atenua gravitatea crizei. Președintele trustului oțelului „United States Steel Corporation", Fireless, a ajuns pînă la a declara: „Noi înșine putem provoca criza prin discuțiile noastre despre criză". Faptele însă nu țin seama de discuții și fenomenele de criză se dezvoltă într-un ritm accelerat pe baza legilor economice obiective ale imperialismului, indiferent de pălăvrăgelile „economiștilor" yankei. Ingrijorarea cuprinde de aceea nu numai cercurile economice, ci și forurile guvernamentale. In fiecare zi se propun cele mai fantesiste măsuri așa numite de „însănătoșire a economiei". Presa străină a anunțat chiar de curînd că președintele Eisenhower a cerut Consiliului său consultativ în problemele dezvoltării și stabilității economice să-i prezinte un program complect... pentru combaterea crizei economice. In fapt însă, criza care a apărut ca urmare a unor cauze obiective, se dezvoltă pe baza acțiunii legilor economice obiective ale imperialismului și nu poate fi nici împiedicată, nici combătută.

Contradicția de neîmpăcat între producție și consum

Sistemului economic capitalist îi este caracteristică contradicția de neîmpăcat între producție și consum. Marx a arătat că această contradicție constă în faptul că producția se dezvoltă neîncetat, în vreme ce consumul nu cunoaște o dezvoltare corespunzătoare, ceea ce provoacă crize periodice de supraproducție. Scopul producției capitaliste este obținerea profitului, și în goana după un cîștig tot mai mare, capitaliștii urmăresc ridicarea producției. Insă în capitalism creșterea posibilităților de producție nu este însoțită, în același timp, de creșterea posibilităților de consum, de creșterea puterii de cumpărare a maselor. Dimpotrivă, în goana după profitul maxim, monopoliștii sărăcesc sistematic masele muncitoare dela orașe, ruinează țărănimea muncitoare. Procesul de pauperizare absolută și relativă a maselor, creșterea costului vieții, creșterea continuă a impozitelor de tot felul, scăderea salariilor reale fac ca mizeria să ia proporții nemaiîntîlnite. Foametea devine cronică. Oamenii muncii cumpără în fiecare zi mai puțin decît în ziua precedentă, nivelul lor de trai este în continuă scădere, consumul descrește. Se crează astfel situația paradoxală că, pe de o parte se acumulează stocuri uriașe de produse care nu pot fi vîndute și putrezesc în magazii, în timp ce, pe de altă parte, masele largi se zbat în cea mai neagră mizerie și foamete.

V. I. Lenin a fost primul care a arătat că după trecerea capitalismului în stadiul său imperialist, contradicția între producție și consum se ascute la extrem. Creșterea producției, în condițiile nivelului de trai în scădere și ale puterii de cumpărare foarte limitate a maselor, duce — și nici nu s-ar putea să nu ducă — la criza de supraproducție, cu urmări mult mai grave decît înainte, care zdruncină din temelii întregul sistem economic capitalist. „Baza crizelor economice de supraproducție, cauza lor... — a arătat I. V. Stalin — se află în contradicția dintre caracterul social al producției și forma capitalistă a apropierii rezultatelor producției. Expresia acestei contradicții fundamentale a capitalismului este contradicția dintre CREȘTEREA uriașă a posibilităților de producție ale capitalismului, în scopul obținerii unui MAXIMUM de profit capitalist, și REDUCEREA relativă a puterii de cumpărare a maselor de milioane de oameni ai muncii..." O asemenea catastrofală criză de supraproducție a fost cea din anii 1929—1933, care a cuprins toate țările capitaliste și s-a desfășurat în condițiile crizei generale a capitalismului, ceea ce a agravat-o și a prelungit-o timp de cîțiva ani și a adus suferințe nemăsurat de mari oamenilor muncii. In a doua jumătate a anului 1937 a început o nouă criză economică care a cuprins mai întîi S.U.A., Anglia, Franța și alte țări capitaliste; desfășurarea acestei crize a fost însă întreruptă de izbucnirea celui de al doilea război mondial.

Reducerea cumpărăturilor și creșterea stocurilor de mărfuri

Știrile care sosesc în fiecare zi din S.U.A. confirmă pe deplin justețea tezelor marxist-leniniste cu privire la apariția inevitabilă a supraproducției. **Criza economică începe să se manifeste acum ca o realitate în S.U.A.**

Vreme îndelungată — și mai ales în ultimii 2—3 ani — economiștii burghezi americani au încercat să demonstreze că trecerea economiei pe picior de război, militarizarea și cursa înarmărilor, vor feri economia S.U.A. de catastrofa și distrugerile crizelor. Realitatea însă a spulberat aceste teorii și a dovedit că crizele economice sînt inevitabile și nu pot fi înlăturate prin militarizarea economiei. Nebuneasca goană a înarmărilor desfășurată în ultimii ani în S.U.A. nu numai că n-a înlăturat criza, dar a creat premizele coacerii unei crize și mai profunde. Militarizarea a aruncat pe umerii poporului poveri urlașe, impozitele au atins cifre astronomice, sume imense au fost cheltuite în scopuri neproductive. Aceasta a redus și mai mult puterea de cumpărare a maselor, a adîncit disproporția dintre posibilitățile de producție și cererea în descreștere a populației. Incă de la începutul anului trecut s-au vădit semne ale scăderii cumpărăturilor făcute de oamenii muncii. Iar spre sfîrșitul anului 1953 marea revistă „United States News and World Report" a publicat, alarmată, un articol intitulat „Comerțul cu amănuntul în scădere". *„Cumpărătorului îi vine greu* — se arată în articol — *să mai cumpere atît cît a cumpărat la începutul acestui an. Foarte mulți cumpărători nu-și pot permite să mai contracteze datorii... Dolarul are o putere de cumpărare mai mică"*. In ultimele luni s-au vîndut mai puține confecțiuni, mai puțin utilaj casnic, mai puțină mobilă, răcitoare, aparate de radio, automobile. *„Cumpărăturile pentru garderoba de iarnă* — scria sus-numita revistă — *sînt hotărît decepționante anul acesta... Toate cifrele oficiale pe baza cărora se măsoară în general sănătatea economiei, vădesc simptomele unui impas"*.

O particularitate a crizei economice ce se manifestă în S.U.A. constă în faptul că, chiar după ce supraproducția s-a făcut simțită, producția a continuat totuși să crească o perioadă deajuns de îndelungată. Monopoliștii socoteau că scăderea vînzărilor constitue numai o dificultate trecătoare și continuau să producă, bizuindu-se pe capacitatea de consum viitoare a populației, acumulînd stocuri uriașe de mărfuri în depozitele industriașilor, în depozitele statului, ale întreprinderilor comerciale cu ridicata și cu amănuntul, în hambarele marilor fermieri s-au adunat rezerve însemnate de mărfuri nevîndute. Existența unor asemenea stocuri a silit monopolurile —în ciuda voinței lor — să treacă la scăderea prețurilor cu ridicata ale unor produse, căutînd totodată să mențină cît mai ridicate prețurile cu amănuntul. *„Producția depășește cererea* — scria încă anul trecut cu îngrijorare ziarul „New York Journal and American". *Pe largul front industrial, stocurile de mărfuri se găsesc acumulate în mîinile industriașilor. Astfel se ivește problema stocurilor uriașe în industrie"*.

Valoarea mărfurilor stocate în S.U.A. este acum cu mult mai mare decît cea obișnuită —fapt caracteristic pentru perioada începerii unei crize economice. Ea se cifrează, în total, la aproximativ 100 miliarde de dolari, ceea ce reprezintă o sumă imensă. In afară de aceasta, uriașele rezerve de armament și muniții de toate tipurile, aflate în depozitele guvernamentale, depășesc de asemeni cifra de 100 miliarde dolari. (Ne putem da seama de valoarea uriașă a acestor cifre dacă știm că întreaga producție a industriei americane din anul 1949, de pildă, s-a evaluat abia la circa 75 miliarde de dolari.)

Politica de discriminare aplicată de S.U.A în comerțul cu țările lagărului socialist, duce la creșterea acestor stocuri nevîndute, agravînd într-o măsură foarte serioasă contradicțiile din economia S.U.A.

Inceperea scăderii producției

Scăderea continuă a consumului și creșterea stocurilor de mărfuri are drept consecință scăderea volumului producției. Perioada în care creșterea producției a continuat, în ciuda unor simptome de supraproducție, s-a încheiat în esență. In ultimul timp, se semnalează scăderi accentuate în aproape toate ramurile producției industriale. *„Majoritatea întreprinderilor industriale din S.U.A.*, scria recent revista „U.S. News and World Report", *își reduc treptat activitatea... Puține industrii ar putea prezice momentul cînd vor fi în măsură să treacă de la frînarea producției la intensificarea ei... Tendința de scădere este impresionantă prin aceea că lovește multe ramuri de producție"*.

Mai întîi scăderea producției s-a văzut în ramurile industriei producătoare de bunuri de larg consum. In al doilea trimestru al anului 1953 producția bunurilor de consum durabile a fost cu 13 la sută mai mică decît în primul trimestru. In perioada martie-iulie, producția de încălțăminte a scăzut cu 20 la sută. Industria de automobile a produs în noiembrie cu 25 la sută mai puțin decît media lunară din prima jumătate a anului. Diferite publicații de specialitate prevăd scăderi și mai mari pentru 1954. S-a restrîns deasemeni volumul construcțiilor, în special al construcțiilor de locuințe.

Cum era și firesc, scăderea producției în ramurile bunurilor de larg consum a atras după sine **scăderi în ramurile producătoare de mijloace de producție.** Aceasta a alarmat cel mai mult pe corbii profiturilor monopoliste. *„Ce-i îngrijorează oare pe afaceriștii din industria oțelului?"* întreabă ziarul „Wall-Street Journal" și tot el răspunde: *„Spaima cea mai mare... este spaima în fața supraproducției teama în fața suprasaturării pieții. Această situație poate surveni mai curînd decît cred mulți"*.

O zicală veche spune că tocmai de ce ți-e frică, nu scapi. Zicala s-a potrivit și aici. Intr-adevăr, scăderea producției de oțel s-a și produs. In decembrie 1953, ea era cu 22 la sută mai mică în comparație cu nivelul maxim atins în luna martie; în luna ianuarie 1954, producția de oțel a atins abia 75 la sută din capacitatea de producție a industriei de oțel americane. Iar pentru întreg anul 1954 comentatorul financiar al ziarului „New York World Telegram and Sun" pronostica o scădere a producției de oțel cu 12—17 milioane tone!

E ușor de asemeni de înțeles că scăderea producției de oțel înseamnă în același timp scăderea producției întreprinderilor de mașini-unelte, a căror principală materie primă este oțelul.

Restrîngerea producției întreprinderilor industriale se face prin micșorarea săptămînii de lucru, prin concedieri de muncitori, prin încetarea temporară a lucrului sau chiar prin închiderea unor uzine întregi. Chiar și întreprinderi dintre cele mai mari au fost nevoite să-și întrerupă activitatea. Marea firmă de automobile „Nash" a fost nevoită să-și închidă porțile uzinelor între 2 iulie și 14 septembrie, iar în decembrie, și-a întrerupt complet activitatea. Amenințată de greutăți economice tot mai mari ea a fuzionat recent, după cum s-a comunicat, cu societatea „Hudson".

Un simptom caracteristic crizei economice, semnificativ pentru îngustarea pieții și scăderea puterii de cumpărare a maselor, este creșterea accentuată a numărului falimentelor. In faza actuală a crizei, această creștere se manifestă îndeosebi în sfera comerțului, însă de pe acum se și face simțită extinderea falimentelor în sfera producției. Ziarul elvețian „Baseler Nachrichten" din 6 ianuarie a.c., referindu-se la statisticile provizorii publicate de S.U.A., arată că numărul falimentelor în 1953 prezintă o creștere de 14,5 la sută față de anul 1952. In ceea ce privește totalul datoriilor acestor faliți, ele reprezintă, potrivit ziarului **„suma cea mai ridicată dela dezastrul financiar din 1930"** ceea ce constituie un indiciu al adîncimii fenomenelor de criză. Numărul magazinelor de mobilă, obiecte de uz casnic, aparate de radio etc., ajunse la faliment a crescut în primele 11 luni ale anului 1953 cu 161 la sută față de perioada corespunzătoare din 1952; iar numărul întreprinderilor metalurgice declarate falimentare, a fost, în aceeași perioadă cu 193 la sută mai mare. Senatorul P. H. Douglas, într-un interview radiodifuzat a afirmat că, în ansamblu, numărul falimentelor comerciale a crescut cu 50 la sută. De această situație se pregătesc să profite marile monopoluri înghițindu-și ca niște hiene nesățioase partenerii mai slabi, întreprinderile care, din cauza crizei și a concurenței turbate, se zbat în cleștele dificultăților economice.

Scăderea nivelului de trai — consecință și factor al agravării crizei

Scăderea producției, micșorarea săptămînii de lucru, închiderea unor întreprinderi sau restrîngerea activității altora, are drept urmare imediată creșterea considerabilă a șomajului oamenilor muncii, adîncirea pauperizării și mizeriei lor crîncene. Monopolurile încearcă, pe cît le stă în putință, să treacă greutățile crizei pe spatele celor ce muncesc. Numărul șomerilor totali și parțiali crește vertiginos în toate ramurile economiei. Societatea „Avco Manufacturing Company" a concediat 20 la sută din numărul salariaților ei; uzinele firmei „Studebaker" au concediat 12.000 de persoane, iar uzinele firmei Chrysler 9.200. S-au înregistrat scăderi în folosirea mîinii de lucru în regiuni industriale dintre cele mai importante ale S.U.A.; Pittsburg, Cleveland, Buffalo, Milwaukee, San Francisco ș. a. In condițiile micșorării continue a producției, proaspeții șomeri nici nu pot spera să găsească de lucru undeva. Ei sînt condamnați la a vagabonda din loc în loc, în căutarea unei munci ocazionale, la foamete și cerșetorie, la o existență umilă, abia tîrîtă de pe o zi pe alta și, în multe cazuri, chiar la moarte prin subalimentație. Comitetul executiv al sindicatului independent al minerilor și turnătorilor din Denver a dat publicității o declarație în care se arată că falimentele și concedierile au transformat localități întregi din vestul S.U.A. în orașe-fantomă". Pentru prima dată după depresiunea din perioada de după 1930 — se arată în declarație — au apărut în masă în orașele din vestul țării șomeri și mici întreprinzători care au dat faliment. In ramura noastră industrială sînt concediați mii de muncitori, ziua de lucru și salariul muncitorilor din alte ramuri industriale se reduce; pe alții îi amenință pierderea lucrului și a cîștigului deoarece criza începe să cuprindă și alte ramuri industriale... **Stocurile crescînde de metale nevîndute vor duce la un groaznic dezastru... In minele de plumb și de zinc, din trei muncitori unul este acum concediat; regiuni întregi au devenit victimele crizei economice..."**

Reducerea timpului de lucru și a zilei de muncă înseamnă scăderea veniturilor muncitorilor care și așa nu-și pot asigura nici măcar nivelul minim necesar traiului. Muncitorii din industria de construcții n-au primit de lucru în septembrie 1953 decît în medie 36 ore pe săptămînă, față de 38,5 ore în luna precedentă. Salariul mediu săptămînal în industrie a scăzut cu 1,50 dolari în septembrie față de august, în vreme ce costul vieții continuă să crească. Se vede astfel cum fenomenele de criză duc în mod direct la scăderea nivelului de trai al celor ce muncesc.

Pînă și revista monopolurilor „U.S. News and World Report" recunoaște că *„mii de familii* (de fapt, sute de mii și milioane — n.n.) *încep să constate că reducerea producției industriale le dăunează în mod direct și simțitor"*. Datele oficiale, desigur inferioare realității, au recunoscut creșterea numărului de șomeri în perioada octombrie-noembrie cu 300.000 de oameni iar în decembrie, aceasta creștere s-a ridicat la 422.000! Numai în statul Michigan (centru al industriei de automobile) numărul șomerilor a atins în noembrie 125.000 de oameni — cu 80.000 mai mulți decît în iunie 1953. **După cum a anunțat la 9 februarie Biroul de statistică a muncii de pe lîngă Ministerul Muncii al S.U.A., numărul șomerilor a crescut în ianuarie 1954, față de decembrie 1953, cu uluitoarea cifră de 2.003.000 oameni!**

Consecințe dezastruoase au fenomenele de criză și asupra micilor fermieri; pe adresa Ministerului Agriculturii din S.U.A. vin numeroase scrisori și telegrame cu rugămintea de a împărți surplusurile de produse alimentare șomerilor și nevoiașilor. Existența și creșterea stocurilor de produse agricole nevîndute, ușurează monopolurilor aplicarea unei politici de reducere forțată a prețurilor la cumpărarea produselor dela acești mici producători. Astfel sînt ruinate numeroase familii de fermieri. Impletirea fenomenelor de criză din industrie cu cele din agricultură nu poate decît să ducă la adîncirea acestor fenomene.

Inrăutățirea situației muncitorilor ca și reducerea veniturilor și ruinarea fermierilor, înseamnă scăderea puterii lor de cumpărare; aceasta duce în mod direct la o și mai mare adîncire a crizei. (Chiar muncitorii care au de lucru se abțin de a face cumpărături, temîndu-se de o apropiată concediere). In perioada iulie-septembrie 1953 veniturile personale ale muncitorilor au scăzut, ca urmare a creșterii șomajului total și parțial, cu 1,7 miliarde dolari. Aceasta înseamnă că scad cumpărăturile, că stocurile nevîndute de produse cresc, că producția scade și mai mult și că forța oarbă, distrugătoare a crizei se va manifesta tot mai puternic.

„Un guturai în S.U.A...."

Criza din economia S.U.A. amenință în mod grav economia celorlalte țări capitaliste dependente de S.U.A. — îndeosebi țările vesteuropene. Cercurile de afaceri din aceste țări își manifestă teama ca economia occidentală să nu fie lovită de urmările crahului ce se întrevede în S.U.A. *„Un guturai în S.U.A., înseamnă o pneumonie gravă pentru Europa occidentală"* — scria ziarul vestgerman „Deutsche Zeitung und Wirtschaftszeitung". De fapt însă, S.U.A. joacă de mult rolul de dezorganizator al economiei acestor țări și consecințele fenomenelor crizei economice din S.U.A. au și început să se adauge contradicțiilor adînci, proprii economiilor țărilor respective. Profesorul Hart, consilier al trezoreriei americane, recunoștea că „repercusiunile în străinătate, fie și ale unui declin cît de mic în S.U.A., ar putea fi dezastruoase". *Este îndoelnic* — scria cu ipocrizie, în același ton, ziarul „New York Times" — *că Statele Unite vor putea acționa astfel încît să ferească economia celorlalte țări occidentale și să o țină în afara repercursiunilor declinului"*. Realitatea este că monopolurile din S.U.A. nu numai că nu se gîndesc să ferească aceste țări, dar ar fi bucuroase — și fac tot ce pot — ca să le arunce pe spinare o parte cît mai mare din propriile lor greutăți. Dealtfel, s-au auzit deacum vocile adînc nemulțumite ale unor cercuri de afaceri din Belgia, Danemarca, Franța care semnalează urmările nefaste ale crizei economice din S.U.A. asupra acestor țări ca și, în ansamblu, asupra întregii lumi capitaliste. In acest sens, ziarul burghez „Tribune des Nations" referindu-se numai la Europa occidentală aprecia că în 1953 cel puțin trei țări din America Latină au fost lovite de criza economică: Chile, Bolivia și Cuba, iar în alte trei: Brazilia, Uruguay și Mexic s-au ivit simptome alarmante.

Desfășurarea evenimentelor arată că criza economică din S.U.A. — aflată acum încă în faza de început — se dezvoltă din ce în ce mai puternic, conform legilor economice obiective ale imperialismului, adîncind contradicțiile din economia capitalistă intrată în putrefacție și avînd urmări nefaste asupra întregii lumi capitaliste.

M. CERNEA

Cu prilejul celei de a 36-a aniversări a Armatei Sovietice şi a Flotei Maritime Militare

MOSCOVA 24 (Agerpres). — TASS transmite:

La 23 februarie oamenii muncii din U.R.S.S au sărbătorit cea de a 36-a aniversare a Armatei Sovietice şi a Flotei Maritime Militare. In cinstea sărbătorii, în întreprinderi, instituţii, pe şantiere, au fost organizate prelegeri, convorbiri şi referate despre drumul glorios parcurs de forţele armatei sovietice. La cluburi, în casele şi palatele de cultură au avut loc reuniuni festive şi întîlniri între ostaşi şi oameni ai muncii.

Seara, zeci de mii de locuitori ai Moscovei au umplut arterele principale, pieţele şi cheiurile capitalei sovietice, sau s-au urcat pe colinele lui Lenin pentru a admira spectacolul salutului de artilerie în cinstea glorioasei aniversări.

La Leningrad, s-au desfăşurat mari reuniuni festive ale oamenilor muncii în palatele de cultură „Kirov", „Gorki" şi la casa de cultură Vîborg.

La baza navală din Sevastopol a avut loc o mare festivitate sportivă care a fost urmată de serbări populare.

Aniversarea Armatei Sovietice şi a Flotei Maritime Militare a fost marcată pe larg de oamenii muncii din Azerbaidjan. La casa Ofiţerilor din Baku a avut loc o reuniune animată a tineretului.

★

PEKIN 24 (Agerpres). — TASS transmite: La 23 februarie, ataşatul militar ad-interim al U.R.S.S. în Republica Populară Chineză, Fomenko, a oferit o recepţie cu prilejul celei de a 36-a aniversări a Armatei Sovietice şi a Flotei Maritime Militare.

La recepţie au luat parte Ciu De, comandantul suprem al Armatei Populare Chineze de Eliberare; Liu Şao-ţi, vicepreşedinte al Consiliului Guvernamental Central Popular; Ciu En-lai, premierul Consiliului Administrativ de Stat şi Ministru al Afacerilor Externe, vicepreşedinţi ai Consiliului Administrativ de Stat, membri ai Guvernului Central Popular; Su Iui, loctiitorul şefului Statului Major general al Armatei Populare Chineze de Eliberare, reprezentanţi ai organizaţiilor obşteşti şi ai corpului diplomatic.

La recepţie au mai luat parte P. F. Iudin, ambasadorul U.R.S.S în R.P. Chineză şi membrii ambasadei sovietice.

★

PRAGA 24 (Agerpres). — CETEKA transmite: Cu prilejul celei de a 36-a aniversări a Armatei Sovietice şi Flotei Maritime Militare, la cimitirul Olşan din Praga a avut loc la 23 februarie solemnitatea depunerii de coroane pe mormintele ostaşilor sovietici care şi-au dat viaţa pentru eliberarea Republicii Cehoslovace de sub ocupanţii fascişti.

In numele preşedintelui Republicii, prima coroană a fost depusă de Viliam Siroky, prim ministru al Cehoslovaciei. Au fost depuse deasemenea coroane din partea Comitetului Central al Partidului Comunist din Cehoslovacia, a guvernului Republicii Cehoslovace, a Adunării Naţionale, a Comitetului Central de acţiune al Frontului Naţional şi din partea altor organizaţii. Au mai depus coroane N. P. Firiubin, ambasadorul U.R.S.S. în Cehoslovacia, şi generalul-colonel Gusev, ataşatul militar al Uniunii Sovietice în Cehoslovacia.

★

BUDAPESTA 24 (Agerpres). — M.T.I. transmite: La 22 februarie a avut loc la Budapesta o şedinţă solemnă consacrată celei de a 36-a aniversări a Armatei Sovietice şi Flotei Maritime Militare.

La şedinţă au participat membri ai guvernului şi conducători ai Partidului celor ce muncesc din Ungaria, generali şi ofiţeri, reprezentanţi ai vieţii publice, precum şi E. D Kiselev, ambasadorul U.R.S.S. în R. P. Ungară, şi membrii delegaţiei culturale sovietice care au sosit în Ungaria pentru a participa la sărbătorirea Lunii prieteniei ungaro-sovietice.

★

OSLO 24 (Agerpres). — TASS transmite: Cu prilejul celei de a 36-a aniversari a Armatei Sovietice şi Flotei Maritime Militare, la 23 februarie a avut loc la Oslo solemnitatea depunerii de coroane la monumentul ostaşilor sovietici căzuţi în luptele pentru eliberarea Norvegiei de sub cotropitorii hitlerişti.

Au fost depuse flori din partea Asociaţiei „Norvegia — U.R.S.S.", din partea Partidului Comunist din Norvegia, Uniunii Tineretului Comunist din Norvegia, a ambasadei sovietice, ataşaţilor militar şi naval al U.R.S.S. şi altora.

Răsunetul internaţional al conferinţei de la Berlin

R. P. Chineză

PEKIN 24 (Agerpres). — CHINA NOUA transmite: Rezultatele conferinţei de la Berlin a miniştrilor afacerilor externe ai celor patru puteri continuă să se afle în centrul atenţiei presei chineze.

Ziarul „Jenminjibao", relevînd importanţa acordurilor realizate la conferinţă şi subliniind că în problemele germană şi austriacă şi în problemele asigurării securităţii europene nu s-a realizat un acord, scrie: „Convocarea conferinţei de la Berlin şi acordurile realizate la conferinţă confirmă posibilitatea rezolvării problemelor internaţionale arzătoare pe calea tratativelor. Intreaga desfăşurare a conferinţei de la Berlin, scrie ziarul, a arătat limpede două poziţii care se deosebesc fundamental: poziţia guvernului Uniunii Sovietice şi poziţia guvernelor puterilor occidentale, îndeosebi a S.U.A. Delegaţia sovietică, pornind de la interesele slăbirii încordării internaţionale şi consolidării păcii, a făcut la toate punctele de pe ordinea de zi o serie de propuneri constructive şi a căutat realizarea unui acord, în timp ce delegaţia americană s-a situat de la bun început pe o poziţie negativă şi a respins în mod invariabil propunerile Uniunii Sovietice, fără a face nici un fel de propunere constructivă.

Subliniind în continuare că problemele nerezolvate rămîn pe ordinea de zi, ziarul arată că poporul chinez sprijină în întregime toate propunerile guvernului Uniunii Sovietice făcute la conferinţa de la Berlin.

R. D. Germană

BERLIN 24 (Agerpres). — A.D.N. transmite textul declaraţiei blocului partidelor antifasciste şi democratice şi organizaţiilor de masă adoptată în unanimitate în şedinţa blocului din 22 februarie în cadrul căreia s-au discutat rezultatele conferinţei de la Berlin a miniştrilor afacerilor externe ai celor patru puteri. In declaraţie se arată că Bolz, vicepreşedinte al Consiliului de miniştri al R. D. Germane şi ministru al afacerilor externe al R.D. Germane a făcut în şedinţă o analiză amănunţită a conferinţei de la Berlin a celor patru puteri şi a arătat că poziţia Uniunii Sovietice la conferinţă a asigurat continuarea discutării atît a chestiunilor generale de politică externă cît şi a chestiunii rezolvării paşnice a problemei germane.

In declaraţia blocului democratic se subliniază în continuare că conferinţa de la Berlin nu numai că nu a înregistrat un eşec, dar a constituit un pas înainte în ceea ce priveşte micşorarea încordării în relaţiile internaţionale.

La conferinţa din aprilie dela Geneva — se spune în încheiere în declaraţie, vor participa reprezentanţii celor două părţi ale Coreei. La conferinţa de la Berlin, reprezentanţii celor trei puteri occidentale au refuzat acest drept poporului german. Rezolvarea paşnică a problemei germane s-ar putea realiza chiar acum, dacă poporul german s-ar pronunţa în unanimitate împotriva lui Adenauer şi a politicii sale de război... Rezolvarea paşnică a problemei germane este în primul rînd o chestiune a germanilor înşişi. Germanii trebuie să obţină organizarea unui referendum popular în problema războiului sau a păcii, a „comunităţii defensive europene" şi a tratatului de pace şi să constituie un guvern provizoriu pentru pregătirea ţinerii unor alegeri cu adevărat libere şi democratice...

Franţa

PARIS 24 (Agerpres). — Ziarul „Le Monde" reproduce textul unei declaraţii adresată preşedintelui Consiliului de Miniştri de către Comitetul francez pentru reglementarea paşnică a problemei germane.

Declaraţia critică atitudinea ministrului francez al afacerilor externe care la conferinţa de la Berlin „s-a încăpăţînat să prezinte comunitatea defensivă europeană ca un fapt împlinit", deşi „această atitudine nesocoteşte în mod deliberat voinţa întregului popor, de care parlamentul a ţinut seama în mai multe rînduri". Persistînd pe această cale, dl. Bidault „face imposibilă realizarea oricărui acord între cele patru puteri în problema germană, care să ofere garanţii tuturor vecinilor Germaniei împotriva renaşterii militarismului prusac".

Printre semnatarii acestei declaraţii se numără René Capitant, Louis Marin, Justin Godart şi E. Forcinal, foşti miniştri, deputaţii Pierre André, Maurice Bene, Gilbert de Chambrun, Pierre Villon, Lipkowski, Henri Bouret, André Denis şi Louis Vallon, scriitorul Julien Benda, prof. Bernard Lavergne etc.

Belgia

BRUXELLES 24 (Agerpres). — Presa belgiană continuă să comenteze perspectivele deschise de conferinţa de la Berlin.

Exprimîndu-şi părerea că „deşi modest, bilanţul lucrărilor conferinţei de la Berlin nu este un bilanţ negativ", Paul Struye, preşedintele senatului belgian, subliniază într-un articol publicat în „Libre Belgique" primejdia pe care o reprezintă înfiinţarea comunităţii defensive europene. „Unii politicieni, scrie Struye, îşi pun speranţele în crearea armatei europene. Acest calcul este însă primejdios. Comunitatea defensivă europeană a fost prezentată drept un instrument pur defensiv, de natură să micşoreze riscurile agresiunii. Dacă scopul ei va fi însă obţinerea de concesii din partea U.R.S.S., ea îşi va schimba caracterul determinînd noi şi grave obiecţiuni din partea celor care refuză să se ralieze acestui proiect".

Uniunea Tineretului Popular Dimitrovist — ajutor şi rezervă de luptă a P. C. Bulgar

In viaţa comuniştilor şi a întregului popor bulgar se petrece un eveniment de seamă: cel de al VI-lea Congres al Partidului Comunist Bulgar. Tineretul din Republica Populară vecină şi prietenă a întîmpinat acest eveniment strîngînd şi mai mult rîndurile în jurul partidului comuniştilor, partidul care călăuzeşte zi de zi paşii organizaţiei revoluţionare de tineret.

In rîndurile Uniunii Tineretului Popular Dimitrovist (U.T.P.D.), se găsesc peste un milion de tineri, un milion de luptători neobosiţi pentru izbînda cauzei socialismului, pentru făurirea unei vieţi mereu mai înfloritoare. Aceşti tineri, ca şi întregul tineret bulgar, ştiu că datorează fiecare din succesele lor, fiecare din realizările lor, partidului clasei muncitoare, gloriosului partid comunist.

Organizaţia revoluţionară de tineret din Bulgaria îşi leagă cele mai vechi tradiţii ale ei, de activitatea partidului. Sub conducerea Partidului Comunist Bulgar, în 1919 s-a creat Uniunea Tineretului Comunist Bulgar. In 1928 tot sub conducerea partidului a fost creată Uniunea Tineretului Muncitor, organizaţie în rîndul căreia au intrat cei mai buni tineri ai poporului muncitor al Bulgariei.

Tinerii comunişti au luptat cu abnegaţie împotriva capitalismului şi fascismului. In septembrie 1923, cu arma în mînă, tineretul muncitor a urmat îndemnul partidului, ridicîndu-se la luptă revoluţionară. Mai apoi în anii luptei împotriva fascismului, tinerii au fost în primele rînduri ale detaşamentelor de partizani. Circa 70 la sută din partizani erau tineri. Nicicînd nu vor fi uitate faptele vitejeşti ale unor tineri comunişti ca Liliana Dimitrova, care o zi întreagă a luptat singură împotriva a sute de fascişti, sau ca Iordanca Ceancova, care a murit cu arma automată în mînă.

Tinerii bulgari, aşa cum i-a învăţat partidul, îşi iubesc patria. Pentru fericirea poporului, pentru libertatea ţării, membrii organizaţiei revoluţionare de tineret nu şi-au precupeţit jertfele în lupta antifascistă. Eroismul lor şi-a găsit recunoaşterea în decorarea Uniunii Tineretului Muncitor cu Ordinul „Narodna Svoboda 1941—44" clasa I-a.

Eliberarea ţării de către glorioasa armată sovietică a deschis tineretului bulgar perspectiva unei vieţi noi, a unei vieţi din care să dispară pentru totdeauna exploatarea şi asuprirea. In faţa tineretului stăteau sarcinile mărete ale participării la construcţia socialismului. In aceste condiţii a devenit o necesitate imperioasă constituirea unei organizaţii unice de tineret, care să îndrepte într-o singură direcţie aspiraţiile şi energia tineretului. Din iniţiativa lui Gheorghi Dimitrov a avut loc Congresul de constituire a Uniunii Tineretului Popular, ajutorul credincios şi rezervă de luptă a Partidului Comunist Bulgar. Tovarăşul Vîlco Cervencov a arătat că „Uniunea Tineretului Popular Dimitrovist este o organizaţie de masă a tineretului muncitoresc şi dela sate, organizaţie fără de partid, însă care stă foarte aproape de partid, care are ca sarcină să ajute partidul în educarea tinerei generaţii în spiritul socialismului, să pregătească cadre pentru organizaţiile sociale şi conducerea ţării".

La baza întregii activităţi a organizaţiei de tineret se află conducerea de către partid. Ajutorul comuniştilor a devenit călăuza cea mai de preţ a muncii membrilor U.T.P.D. Fie că muncesc într-o uzină din cele construite în anii planului cincinal, fie că se găsesc într-o şcoală în care cuceresc cetatea ştiinţei, pretutindeni în Bulgaria zilelor noastre, tinerii simt grija părintească a comuniştilor, sfatul lor izvorît din înţelepciunea partidului.

Educat în spiritul dragostei nețărmurite faţă de cauza celor mulţi, tineretul bulgar luptă pentru înfăptuirea în viaţă a politicii partidului şi guvernului de construire a socialismului. Tineretul este crescut în spirit comunist în focul luptei pentru construirea noii orînduiri sociale. Recent a apărut comunicatul cu privire la rezultatele îndeplinirii planului de stat al R. P. Bulgaria pe anul trecut. Producţia industrială globală a crescut cu 12 la sută faţă de 1952. In comparaţie cu 1952, în anul 1953 producţia a crescut cu 13 la sută la cărbune, cu 54 la sută la minereuri şi metale neferoase, cu 197 la sută la vagoane de marfă, cu 58 la sută la zahăr, cu 24 la sută la unt, cu 39 la sută la carne etc. Toate aceste cifre sînt mărturii ale unor importante victorii pe frontul muncii paşnice. La obţinerea acestor victorii a contribuit din plin tineretul. Tinerii se găsesc printre cei mai perseverenţi inovatori, printre cei care introduc noile metode de muncă, care sporesc productivitatea muncii, care îmbunătăţesc calitatea produselor, care luptă pentru reducerea preţului de cost etc. Pe ei îi întîlneşti pe schelele de construcţie ale noilor uzine şi blocuri muncitoreşti, îi întîlneşti pretutindeni unde trebuiesc biruite greutăţile. Construcţia Dimitrovgradului vorbeşte din plin despre eroismul în muncă al tineretului. Din rîndurile tineretului se ridică numeroşi muncitori fruntaşi, ca Alexander Mitrov, dela uzina de înaltă tensiune „Vasil Colarov", căruia i s-a decernat cea mai înaltă distincţie — titlul de Erou al Muncii Socialiste. Sînt bine cunoscute muncitoarele fruntaşe Anca Petrova sau Bojana Zlatanova. Despre munca lor, ca şi despre a atîtor şi atîtor tineri deveniţi cunoscuţi ţării întregi prin succesele lor, vorbesc decoraţiile ce stau prinse pe piepturile lor. Organizaţia de tineret, îndrumată de partid, educă un tineret al cărui ţel suprem în viaţă este slujirea devotată a intereselor poporului. Tinerii comunişti bulgari învaţă dela gloriosul Comsomol. Să fie asemeni comsomoliştilor — iată dorinţa cea mai fierbinte a fiecărui membru al Uniunii Tineretului Popular Dimitrovist.

Donca Panaiotov, Erou al Muncii Socialiste, este brigadieră la gospodăria agricolă cooperativă de muncă din satul Pobeda, regiunea Iambol. Exemplul comsomoliştilor, maeştri ai recoltelor bogate, a însufleţit-o în lupta pentru a da poporului mai multă pîine. Şi cînd după eforturi îndelungate culegi şi roade bogate. Aşa s-a întîmplat şi cu Donca. Ea a obţinut 2.500 kg. grîu la hectar! Despre participarea tineretului la opera de construire a socialismului vorbesc convingător cifrele: din rîndurile tineretului au ieşit 6 Eroi ai Muncii Socialiste, 10 laureaţi ai Premiului Dimitrov şi sute de decoraţi cu ordine ale muncii.

Organizaţia revoluţionară de tineret se călăuzeşte în permanenţă în activitatea ei după învăţătura marxist-leninistă, învăţătura victorioasă a partidului de tip nou al clasei muncitoare. Membrii U.T.P.D. studiază cu pasiune operele clasicilor marxism-leninismului. Membrii U.T.P.D., ca şi tinerii bulgari în general, luptă de asemeni pentru a-şi [illegible] cunoştinţele culturale şi ştiinţifice. In prezent în R. P. Bulgaria există peste 25.000 de studenţi care învaţă în 13 institute de învăţămînt superior. Inainte de eliberare nu existau decît 5 şcoli superioare cu 9800 studenţi.

Uniunea Tineretului Popular Dimitrovist este o participantă activă la mişcarea mondială a tineretului democrat. In cadrul Federaţiei Mondiale a Tineretului Democrat, tineretul bulgar îşi aduce contribuţia la marile acţiuni întreprinse în apărarea păcii. La cel de al III-lea Congres Mondial al Tineretului, la cel de al IV-lea Festival Mondial al Tineretului şi Studenţilor, solii tinerilor din lumea întreagă au putut să afle relatări interesante despre viaţa fericită a tineretului bulgar.

★

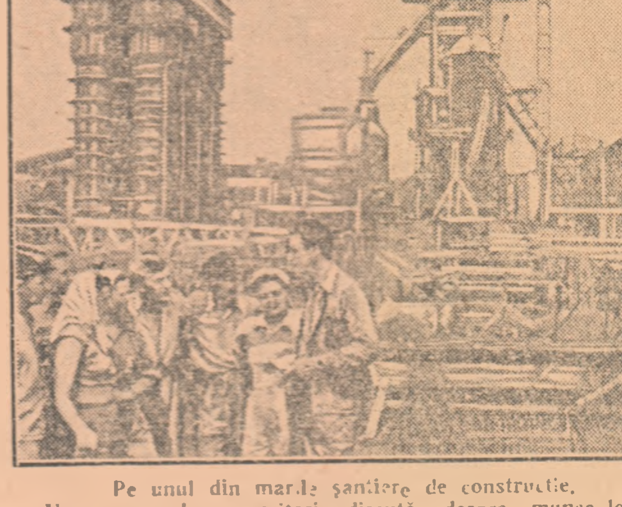
Cel de al VI-lea Congres al Partidului Comunist Bulgar are o mare însemnătate pentru activitatea viitoare a organizaţiei de tineret. Membrii U.T.P.D. iau parte activă la pregătirile în vederea Congresului. El studiază cu un profund interes documentele Congresului. In mod deosebit este studiat capitolul din proiectul de statut al partidului intitulat „Partidul şi U.T.P.D.", care precizează relaţiile dintre partid şi Uniunea Tineretului Popular Dimitrovist. In legătură cu aceasta a publicat un articol în ziarul „Rabotnicesco Delo", Racio Stoianov, secretar al comitetului districtual U.T.P.D. din Stara Zagora. El a propus să se introducă în statut un punct special referitor la educarea comunistă a tineretului. Nenumăraţi sînt tinerii bulgari care discută documentele de partid în legătură cu Congresul şi se străduiesc să-şi însuşească învăţăturile ce se desprind din ele. Membrii Uniunii Tineretului Popular Dimitrovist ştiu doar că izvorul forţei lor constă în conducerea de către partid.

In luna aprilie 1954 va avea loc Congresul Uniunii Tineretului Popular Dimitrovist. Membrii organizaţiei de tineret, ca şi întregul tineret bulgar, întîmpină acest eveniment cu dorinţa fermă de a învăţa din ce în ce mai mult din îndrumările date de partid, de a urma cu credinţă învăţătura marxist-leninistă, de a lupta pentru a se apropia cît mai mult de înaltul model pe care gloriosul Comsomol îl reprezintă pentru toate organizaţiile revoluţionare de tineret.

M. RAMURA

6 ani dela victoria din februarie a oamenilor muncii din Cehoslovacia

Au trecut 6 ani de cînd oamenii muncii din Cehoslovacia sub conducerea Partidului Comunist au dat o lovitură zdrobitoare mîrşavelor planuri ale reacţiunii burgheze care sprijinite de cercurile agresive de peste hotare a încercat să dea o lovitură de stat contrarevoluţionară cu scopul de a răpi poporului cehoslovac libertăţile pe care şi le-a cucerit.

Pe unul din marile şantiere de construcţie. Un grup de muncitori discută despre munca lor.

In februarie 1948 poporul cehoslovac în frunte cu clasa muncitoare a arătat că este hotărît să apere cu dîrzenie libertatea greu cucerită, că poate păşi cu fermitate pe drumul construirii socialismului.

In condiţiile create de victoria din februarie şi avînd în permanenţă sprijinul frăţesc al Uniunii Sovietice, poporul cehoslovac a cucerit succese remarcabile în toate domeniile construcţiei noii sale orînduiri sociale.

Despre acestea stau mărturie cifrele care ilustrează succesele obţinute de poporul muncitor al Cehoslovaciei în lupta şi munca sa de zi cu zi.

Astfel, la sfîrşitul anului 1948 a fost îndeplinit cu succes planul economic bienal trecîndu-se apoi la realizarea primului plan cincinal. In 1953 producţia globală a industriei a crescut cu 10% faţă de 1952. In anul trecut au fost date în exploatare 2 cuptoare Martin, 4 cuptoare electrice, 9 secţii de turnătorie, o nouă uzină metalurgică pentru fabricarea aluminiului şi alte obiecte industriale. Cu sprijinul tehnic al Uniunii Sovietice a început producţia unor maşini care înainte nu se fabricau în ţară ca de pildă combinele carbonifere pentru straturile subţiri, vagoane basculante, pompe aspiratoare de pămînt, aparate de sudură autogenă, 15 noi tipuri de felurite maşini unelte, etc.

In anul trecut agricultura a primit 2.200 de tractoare, 450 de combine de recoltat cereale şi un mare număr de maşini agricole. La sfîrşitul anului 1953 numărul cooperativelor agricole unice a crescut.

An de an se ridică tot mai multe blocuri de locuinţe pentru oamenii muncii. An de an se măreşte numărul şcolilor, instituţiilor de cultură şi stadioanelor.

Ca urmare a celor 2 reduceri ale preţurilor de stat cu amănuntul care au fost efectuate în ultimele 3 luni ale anului 1953 populaţia din R. Cehoslovacă a realizat economii în valoare de 200 milioane coroane. Salariul real al muncitorilor din industrie a crescut la sfîrşitul anului 1953 cu 5 la sută faţă de începutul anului.

Uniunea tineretului Cehoslovac, sub conducerea Partidului Comunist, mobilizează tînăra generaţie în lupta pentru construirea socialismului. Cel mai mare baraj depe rîul Vag poartă denumirea de baraj al tineretului. Peste 60.000 de tineri au lucrat la construirea giganticului combinat metalurgic de la Kuncice.

Privind cu mîndrie la bilanţul celor şase ani care au trecut de la victoria din februarie, poporul cehoslovac păşeşte înainte pe drumul construirii socialismului, plin de încredere în forţele sale creatoare.

Scrisoarea adresată lui V. S. Semenov de prof. Correns

BERLIN 24 (Agerpres). — A.D.N. transmite: Preşedintele Consiliului Naţional al Frontului Naţional al Germaniei Democrate, prof. Correns, a remis lui V. S. Semenov, înaltul comisar al U.R.S.S. în Germania şi ambasador extraordinar şi plenipotenţiar al U.R.S.S în Republica Democrată Germană, următoarea scrisoare:

„Este o mare cinste şi bucurie pentru mine să vă exprim, în numele Consiliului Naţional al Frontului Naţional al Germaniei Democrate şi al Prezidiului său recunoştinţa întregului popor german iubitor de pace, pentru faptul că marele popor sovietic şi guvernul său, precum şi delegaţia Guvernului Sovietic, sub conducerea Ministrului afacerilor externe al U.R.S.S., dl. V. M. Molotov, au reprezentat atît de consecvent la conferinţa de la Berlin interesele naţionale ale poporului german şi au apărat dreptul acestuia la unificare într-o Germanie unită iubitoare de pace, democrată şi independentă.

Delegaţia sovietică, sub conducerea ministrului afacerilor externe, V. M. Molotov, a dovedit din nou la conferinţă că poporul sovietic şi guvernul său acţionează neclintit în conformitate cu principiile fundamentale ale politicii externe sovietice şi de aceea sînt cei mai buni şi credincioşi prieteni ai poporului german.

Poporul german va depune toate eforturile pentru ca prin forţe proprii să reglementeze pe cale paşnică problema naţională a întregii Germanii şi să-şi aducă astfel aportul la cauza slăbirii încordării internaţionale.

Vă rog, domnule ambasador, transmiteţi întregului popor sovietic, guvernului său, delegaţiei sovietice şi mai ales d-lui V. M. Molotov, cea mai profundă recunoştinţă a patrioţilor germani".

Congresul Naţional al Ligii Tineretului Muncitor din S. U. A.

NEW YORK 24 (Agerpres). — In zilele de 21 şi 22 februarie a avut loc la New York Congresul Naţional al organizaţiei progresiste de tineret — Liga Tineretului Muncitor. La congres au participat 200 de delegaţi reprezentînd peste 20 de state. După cum relatează „Daily Worker", Congresul s-a deschis printr-un mare miting la care au participat 2.500 de persoane.

Congresul a discutat problemele legate de creşterea continuă a şomajului, discriminarea rasială şi altele. Congresul a trimis preşedintelui S.U.A., Eisenhower, o telegramă în care se cere sporirea salariului minimal, înfăptuirea unor lucrări publice şi alte măsuri în lupta împotriva şomajului.

Congresul a adresat un mesaj tineretului din Vietnam salutînd „lupta lui pentru independenţă şi libertate, împotriva intervenţiei străine".

Declaraţia generalului Naghib

NEW YORK 24 (Agerpres). — Intr-un interviu acordat corespondentului din Cairo al societăţii americane de radiodifuziune „National Broadcasting Company", generalul Naghib a arătat că relaţiile dintre S.U.A. şi Egipt sînt susceptibile de a se înrăutăţi, dată fiind poziţia americană în legătură cu conflictul anglo-egiptean privitor la Suez.

In continuare, Naghib a declarat că „impasul la care au ajuns negocierile anglo-egiptene cu privire la utilizarea Suezului, provoacă sentimente de nelinişte tot mai puternice în Egipt".

Făcînd aluzie la manevrele la care se pretează americanii pentru a pune mîna în chip abil pe Suez, Naghib a declarat că „dacă Egiptul constată că englezii sînt susţinuţi de către o altă ţară, ostilitatea poporului egiptean trebuie să se îndrepte şi împotriva acestei ţări".

Vorbind despre negocierile anglo-egiptene asupra evacuării Suezului, Naghib a spus că „în prezent ele au ajuns la un punct mort din cauza pretenţiilor părţii britanice de a utiliza canalul ca bază pentru trupele engleze în cazul unui atac împotriva unei ţări arabe sau a Turciei, precum şi din cauza insistenţei acesteia ca tehnicienii britanici din zona canalului să poarte uniformă militară".

Foşti prizonieri de război americani repatriaţi din Coreea chemaţi în faţa justiţiei S.U.A.

NEW YORK 24 (Agerpres). — După cum anunţă ziarul „New York Herald Tribune", tribunalele armatei terestre, forţelor aeriene şi marinei americane pregătesc procesele ce se vor intenta unor foşti prizonieri de război americani repatriaţi din Coreea. Aceştia sînt acuzaţi că au criticat politica Statelor Unite în privinţa acestui război sau că au recunoscut participarea lor la crime de război.

Printre cei ce urmează a fi chemaţi în faţa justiţiei sînt colonelul Frank K. Schwable, fost prizonier, care a mărturisit că a participat la războiul bacteriologic dus de trupele americane în Coreea şi China de nord-est, Edward S. Dickenson, fost prizonier în Coreea, şi alţii.

Vor fi daţi în judecată aproximativ 100 de foşti prizonieri de război americani care au făcut asemenea declaraţii.

Ancheta acestor procese a şi început. Odată cu aceasta s-a dezlănţuit şi o campanie de dezinformare a opiniei publice americane, menită să prezinte într-o lumină falsă pe acei foşti prizonieri de război americani care au arătat adevărul în ceea ce priveşte folosirea de către S.U.A. a armei bacteriologice împotriva populaţiei paşnice din Coreea şi China de nord-est.

Prin această manevră nedibace, sprijinită de diferite declaraţii plăsmuite, anumite cercuri din S.U.A. încearcă să pună la îndoială declaraţiile făcute de Schwable şi de alţi foşti prizonieri de război americani, declaraţii care de altfel au fost confirmate prin probe materiale incontestabile, aduse la timpul lor la cunoştinţa opiniei publice mondiale.

Scurte ştiri

● La 23 februarie a avut loc la Chişinău un miting consacrat dezvelirii monumentului ridicat în memoria lui Grigori Ivanovici Kotovski, Erou al războiului civil.

● După cum anunţă presa din Liban, preşedintele republicii Liban, Kamil Samun, a primit demisia guvernului după ce primul ministru, Abdallah Iafi, i-a prezentat-o pentru a doua oară. Preşedintele K. Samun a început consultările în legătură cu formarea noului cabinet.

● După cum anunţă postul de radio Melbourne, în urma inundaţiilor din regiunile de pe litoral ale statului australian, Noua Galie de sud, au murit 23 de persoane. Un mare număr de persoane au dispărut. Potrivit datelor preliminare, pagubele cauzate de inundaţii se cifrează la milioane de lire australiene. Pagube deosebit de mari au fost pricinuite căilor ferate. Se crede că restabilirea liniei ferate deteriorate Sydney-Brisbane va necesita două săptămîni.

● După cum relatează ziarul „Times of India", în Pakistanul de est se desfăşoară o largă campanie de protest împotriva alianţei agresive americano-pakistaneze. La 21 februarie a avut loc la Dakka un miting la care au luat parte 50.000 de persoane. Participanţii la miting purtau pancarte cu lozinci împotriva uneltirilor americanilor în Pakistan.

Cultură fizică şi sport

Al IV-lea turneu internaţional de şah al R. P. R.

Miercuri seara a avut loc în sala Teatrului C.C.S. festivitatea de deschidere a celui de al IV-lea Turneu internaţional de şah al R.P.R. la care participă şahişti de frunte din U.R.S.S., R. Cehoslovacă, R.P. Polonă, R.P. Ungară, Suedia, Belgia, Italia, Noua Zeelandă şi R.P.R.

In sală erau prezenţi numeroşi oameni ai muncii din Capitală, iubitori ai jocului de şah. Pe scena pavoazată cu drapelele ţărilor participante la turneu se aflau şahişti veniţi la Bucureşti din diferite părţi ale lumii şi şahişti din R.P.R.

Cuvîntul de deschidere a fost rostit de prof. univ. Gh. Mihoc, vicepreşedinte al Comisiei Centrale de şah din R.P.R.

Vorbitorul a arătat că sutele de mii de iubitori ai şahului din ţara noastră aşteaptă cu viu interes desfăşurarea acestui turneu care, pe lîngă importanţa sa sportivă, va contribui la o mai bună cunoaştere şi preţuire reciprocă între şahiştii diferitelor ţări, la cauza apărării păcii şi întăririi prieteniei între popoare.

Urînd succes deplin participanţilor la turneu, tov. Gh. Mihoc a declarat deschis cel de al IV-lea Turneu internaţional de şah al R.P.R.

Luînd cuvîntul în numele delegaţiei şahiştilor sovietici, maestrul Victor Korcinoi a subliniat că turneul care începe la Bucureşti are o mare însemnătate în întărirea legăturilor sportive şi a prieteniei între sportivii din diferite ţări.

Marele maestru internaţional Gedeon Stahlberg (Suedia) a subliniat valoarea şi înalta pregătire a şahiştilor care iau parte la turneul de la Bucureşti, exprimîndu-şi speranţa că în zilele care vor urma, literatura şahistă se va îmbogăţi cu noi şi frumoase partide.

A urmat apoi prezentarea şahiştilor participanţi la turneu şi tragerea la sorţi. Spectatorii au ovaţionat călduros pe fiecare şahist participant.

In încheiere a fost prezentat un program artistic.

★

La cel de al IV-lea Turneu internaţional de şah al R.P.R. vor lua parte numai 18 şahişti, deoarece maestrul bulgar N. Minev a anunţat că nu poate veni la Bucureşti. In urma tragerii la sorţi s-a stabilit următoarea ordine a jucătorilor în tabelul turneului: 1. Enrico Paoli (Italia), 2. Ludek Pachman (R. Cehoslovacă); 3. Bela Sandor (R.P. Ungară); 4. Alberic O'Kelly (Belgia); 5. Raşid Nejmetdinov (U.R.S.S.); 6. Ştefan Szabo (R.P.R.); 7. Victor Ciocîltea (R.P.R.); 8. Gyula Kluger (R.P. Ungară); 9. Octav Troianescu (R.P.R.); 10 Bogdan Sliwa (R.P. Polonă); 11. Ratmir Holmov (U.R.S.S.); 12. Gedeon Stahlberg (Suedia); 13. Semen Furman (U. R. S. S.); 14. Victor Korcinoi (U.R.S.S.); 15. Ion Bălănel (R.P.R.); 16. Miroslav Filip (R. Cehoslovacă); 17. Paul Voiculescu (R.P.R.); 18. Robert Wade (Noua Zeelandă).

★

Prima rundă a turneului are loc astăzi după amiază în sala Teatrului C.C.S., începînd de la ora 17. Se vor juca următoarele partide: Paoli—Wade; Pachman—Voiculescu; Sandor—Filip; O'Kelly—Bălănel; Nejmetdinov—Korcinoi; Szabo—Furman; Ciocîltea—Stahlberg; Kluger—Holmov; Troianescu—Sliwa. (Agerpres).

Ştiri sportive

● La începutul lunii martie, pe pîrtiile combinatului sportiv de iarnă dela Poiana Stalin se vor desfăşura cele mai interesante concursuri de schi din acest an. Cei mai buni schiori din ţară, seniori şi juniori, se vor întrece în finalele campionatelor de schi ale R.P.R. pe anul 1954. Concomitent cu această competiţie vor avea loc şi finalele de schi ale competiţiei „Spartachiada satelor", la care vor participa schiorii din mediul sătesc.

Programul de desfăşurare a concursului este următorul: 7—14 martie: probele de fond şi combinată nordică; 18—24 martie: probele alpine şi sărituri speciale dela trambulină.

● Răspunzînd invitaţiei organizaţiilor sportive sovietice, marţi seara a părăsit Capitala, plecînd la Moscova, lotul reprezentativ de box al R.P.R. In Capitala sovietică echipa boxerilor romîni va susţine o întîlnire prietenească cu echipa reprezentativă a U.R.S.S.

● ARAD 24 (Agerpres). — Primul joc oficial de fotbal din acest an a avut loc miercuri la Arad pe stadionul Locomotiva, unde se desfăşoară competiţia pentru calificarea în campionatul categoriei A. Timpul a fost frumos, iar terenul desfundat.

In acest meci s-au întîlnit echipele Progresul-Oradea şi Metalul-Cîmpia Turzii. Aproape 4.000 de spectatori au urmărit desfăşurarea jocului, care a plăcut datorită comportării bune a celor două formaţii. Victoria a revenit echipei Progresul-Oradea cu scorul de 1—0 prin punctul marcat de Naghi în minutul 43.

Sîmbătă se va desfăşura cea de a doua partidă a turneului de la Arad, jocul dintre echipa Spartac Finanţe Bănci şi Metalul-Cîmpia Turzii.

Spectacole

Joi 25 februarie 1954

TEATRE: Teatrul de Operă şi Balet al R.P.R.: Copelia; **Naţional „I. L. Caragiale"** (sala Studio): Schimbul de onoare; **Naţional „I. L. Caragiale"** (sala Comedia): Mielul turbat; **Teatrul de Stat de Operetă:** Vînt de libertate; **Municipal:** Trei zeci de arginţi; **Tineretului:** Dela patru-n sus; **Armatei** (Bd. G-ral Magheru): Avarul; **Muncitoresc C.F.R.** (Giuleşti): Vinovaţi fără vină; **Studioul actorului de film C. Nottara:** Familia; **Ansamblul de Estradă al R.P.R.** orele 16,00: ...Şi Ilie face sport, orele 19,45: Fără mănuşi; **Teatrul Evreesc de Stat:** Bolnavul închipuit.

CINEMATOGRAFE: Patria: Săptămîna filmului din R.D. Germană; **Republica, Bucureşti:** Fiica regimentului; **I. C. Frimu:** Apărătorii patriei; **Infrăţirea între popoare;** O afacere importantă; **Elena Pavel:** Pumnul de fier; **Maxim Gorchi:** Casa comună, Protecţia muncii, Victor Serov şi Cîntecul preeriei; **Lumina:** Aventurile lui Alioşa Ptiţin; **Victoria:** Reţeaua morţii; **Timpuri Noi:** Meciul de fotbal Anglia—R.P. Ungară, Delegaţia păcii, Jurnal romînesc nr. 6, Jurnal sovietic nr. 66; **Gh. Doja:** Corăbiile atacă fortăreţele (Amiralul Uşacov, seria II-a); **Alex. Popov:** Comoara; **8 Martie:** Comoara din insula păsărelelor; **Vasile Roaită:** Aventură la castel; **Cultural:** Ceapaev; **Griviţa:** Undeva în Bizonia; **Const. David:** Stepan Razin; **Alex. Sahia:** Africa, (seria II-a); **Flacăra:** Copilărie fericită, Meciul internaţional de fotbal Anglia—R.P. Ungară, Pisoiul neascultător; **T. Vladimirescu:** Zona de Vest; **Arta:** Batalionul de mare; **Popular:** Călătorie îndepărtată; **M. Eminescu:** Cîntăreţul stepelor; **Mioriţa:** Sub vechea monarhie; **23 August:** Fata cu părul cărunt; **Donca Simo:** Arena celor curajoşi; **Ilie Pintilie:** Vestitorul vremurilor noi (Belinschi); **8 Mai:** Intîlnire pe ring; **Volga:** Luptătorii poporului şi Cîntecul preeriei; **1 Mai:** Brigada Cotovschi.

REDACŢIA: Bucureşti, Piaţa Scînteii. Tel. Nr. 7.61.00. ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Str. Academiei 17, Tel. 5.79.60. DIFUZAREA: Tel. 5.38.77. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" — Piaţa Scînteii.